

Jumala Sõnumitooja Muhammad

(Jumal õnnistagu teda)

Teine väljaanne

Abdurrahman al-Sheha

Al-Risalah Skandinaviska Stiftelse

Copyright 2007 Abdurrahman Al-Sheha

Kõik õigused kaitstud.

See raamat on kaitstud autoriõigusega. Raamatu osi või tervet raamatut on lubatud kasutada hariduslikel eesmärkidel, tingimusel, et kasutatud informatsiooni ei ole mingil viisil tsiteeritud väljaspool konteksti ega kasutatud kasu teenimise eesmärgil ning et teksti allikas on alati ära märgitud.

Sooviksime südamest tänada kõiki, kes on andnud oma panuse selle raamatu ilmumisele. Jumal õnnistagu neid abi eest. Kui teil on antud raamatu kohta kommentaare, küsimusi või parandusi esitada, olete alati oodatud meiega ühendust võtma.

Tõlge inglise keelest: **Kätlin Hommik-Mrabte**

Väljaandja:

Al-Risalah Skandinaviska Stiftelse

ISBN-10
91-85557-06-4

ISBN-13
978-91-85557-06-6

Svensk titel: Muhammad Guds Sändebud

Sisukord

1. Sissejuhatus	4
2. Sõnumitooja Muhammedi (ﷺ) päritolu	8
3. Sünd, lapsepõlv ja prohvetipõlv	13
4. Prohveti (ﷺ) kirjeldus	24
5. Prohveti (ﷺ) kombed ja iseloom	27
6. Prohveti (ﷺ) viisakas käitumine	45
7. Erapooletud tunnistused õiglusest ning võrdsusest	49
8. Prohveti (ﷺ) abikaasad	52
9. Tõendid Muhammedi () prohvetlikkuse kohta pühakirjadest	55
Tõendeid Koraanist	55
Tõendeid Sunnast	56
Tõendeid eelnevatest pühakirjadest	56
Veel tõendeid Uuest Testamendist	61
10. Intellektuaalsed tõendid Muhammedi (ﷺ) prohvetlikkuse kohta	63
11. Lõppsõna	76

Sissejuhatus

Kõik ülistus olgu Jumalale, maailma Kõigeväelisele Isandale¹ ja Jumal õnnistagu Prohvet Muhammedi ning tema perekonda.

Moslemid kinnitavad, et Prohvet Muhammed (ﷺ)² on kahtlemata suurim mees maailma ajaloos. Tegemist ei ole alusetu väitega. Kes iganes vaevub lugema tema elulugu ning tundma õppima tõe tema iseloomu kohta, jättes kõrvale igasugused eelarvamused, jõuab samale arusaamisele, nagu paljud neutraalsed mitte-moslemid varemgi seda teinud on.

Meie hulgast lahkunud professor Hasan Ali, Jumala halastus olgu temaga, kirjutas oma ajakirjas „Nūr al-Islam”³, et üks tema brahminist kolleeg ütles talle: „Ma tunnistan ning usun, et islami Sõnumitooja on suurim mees maailma ajaloos.” Kui professor Hasan Ali temalt küsis, miks ta Muhammedi (ﷺ) suurimaks meheks peab, vastas ta, et ühelgi teisel mehel ei ole iial korraga olnud kõiki neid suurepäraseid iseloomujooni ning kombeid kui Muhammedil (ﷺ). Ta oli kuningas, kelle võimu alla oli ühendatud kogu Araabia poolsaar, kuid samas jäi ta ikka alandlikuks ning uskus, et kogu tõeline võim kuulub vaid Jumalale.

¹ Sõna „Allah” tähendab eesti keeles Jumal. Sõnale „Rabb” ei ole euroopa keeltes korralikku vastet; see tähendab Issand, kuid samal ajal ka Isand, Looja, Omanik, Käskija, Kuningas, Koostaja, Määraja, surma ning elu Andja, See, Kellest kogu loodu sõltub.

² Araabiakeelne väljend, mis tähendab: „Jumal õnnistagu teda ning hoidku teda kõige kurja eest”; reeglina tõlgitakse seda: „Jumala rahu ning õnnistus olgu temaga”.

³ An-Nadawi, Sulaiman Munūr, „Ar-Risala al-Muhammadiyya”, lk 114-115

Tema käte vahelt käisid läbi suured rikkused, kuid sellest hoolimata elas ta vaesuses – vahel ei süüdatud ta majas pikki päevi tuld (toidu valmistamiseks) ning ta pidi nälga kannatama. Ta oli suur juht, kuna ta oli võimeline viima lahingusse vaid mõnisada meest tuhandete vastu ning ikka otsustavalt võitma. Ta armastas rahulepinguid ning võttis need alati vastu, kui talle neid pakuti, kuigi ta kõrval oli tuhandeid vapraid kaaslasi, kellest igaüks oli läbi oma usu võimeline ilma igasuguse hirmuta tuhandele mehele vastu astuma. Siiski oli Prohvet (ﷺ) heasüdamlik ja halastav ning ei tahtnud põhjuseta valada tilkagi verd, eelistades igal juhul rahu. Ta muretses väga Araabia poolsaarel toimuva pärast, kuid sellegipoolest ei jätnud ta oma perekonda ega vaeseid ning abivajajaid hooletusse. Tema sooviks oli islamit levitada kõigi hulgas, kes olid eksinud, olgu nad siis lähedal või kaugel. Üldiselt võib öelda, et ta oli mees, kes tundis muret terve inimkonna heaolu pärast, kuid ta ei lubanud endale luksuslikku elu ning suurt varandust, nagu enamus juhte oleks seda teinud. Ta oli alati hõivatud Jumala teenimisega ning armastas sooritada Jumalale meelepäraseid tegusid. Ta ei maksnud iial isiklikel põhjustel kätte. Ta palvetas oma vaenlaste heaolu eest ning hoiatas neid Jumala karistuse eest.

Ilmalikes küsimustes oli ta askeetlik ning võis Jumala poole palvetada kogu öö. Ta oli vapper sõdalane, kes ei kartnud ka ise mõõka haarata ning Jumala eest võitlusesse astuda. Ta magas põhumatil ning jämedakoeliste kiududega täidetud padjal. Inimesed kroonisid ta araablaste sultaniks ning Araabia poolsaare kuningaks⁴, kuid ta perekond elas väga lihtsat elu, kuna kõik vara jagati mošees vaestele. Kord kaebas ta tütar Fatima, kuidas käsikivil jahvatamise ning vee tassimise raske töö tema kehale jälgi jätab, kuid sellest hoolimata ei andnud Prohvet (ﷺ) talle ei vara ega orja, vaid õpetas talle palvesõnu.

⁴ Tegemist on metafoorilise kujundiga, kuna Prohvet (ﷺ) ei ole iial krooni kandnud.

Kord sisenes Prohveti (ﷺ) kaaslane Omar⁵ tema majja, vaatas toas ringi ega näinud midagi muud kui õlematti, millel Prohvet (ﷺ) istus, ning mis oli tema kehale jäljed jätnud. Toiduvaruna võis majas leida vaid peotäie otri ning seinale riputatud veeanuma – see oli kogu Sõnumitooja (ﷺ) vara ajal, mil pooled araablased olid tema võimu all. Kui Omar seda nägi, ei suutnud ta end talitseda ning puhkes nutma. Jumala Sõnumitooja (ﷺ) küsis:

„Miks sa nutad?” Omar vastas: „Oo Jumala Prohvet, Khosrau ja Cesar naudivad parimat sellest maailmast ja sina kannatad vaesust?!” Ta vastas: ‘Kas sa ei ole rahul sellega, et nemad naudivad seda ilma ning meie teispoolust?’

Kui Prohvet (ﷺ) enne Meka vallutamist oma vägesid üle vaatas, seisis Abu Sufyan, kes oli tol ajal veel suur islami vaenlane, Prohveti (ﷺ) onu Al-Abbasi kõrval. Nad vaatasid moslemite armee lippe. Veejoa kombel Meka poole voolava moslemite armee suurus pani Abu Sufyani imestama. Keegi ei suutnud neid peatada, kõik kadus nende teelt. Abu Sufyan ütles Al-Abbasile: „Oo Abbas, sinu vennapojast on saanud suur kuningas!” Al-Abbas aga vastas: „Ta ei ole mitte kuningas, vaid prohvet ja islami sõnumitooja.”

Lahkuse võrdkujuna tuntud Ha'tim At-Ta'i poeg A'dī At-Ta'i osales, kui ta veel kristlane oli, ühel Prohveti (ﷺ) koosviibimisel. Kui ta nägi, kuidas kaaslased Prohvetit (ﷺ) austasid ning temast lugu pidasid, sattus ta segadusse – oli siis tegemist prohveti või kuningaga? Ta mõtles iseekeskis: „On ta kuningas või üks Jumala sõnumitoojate seast?” Samal ajal kui ta selle üle mõtiskles, tuli Prohveti (ﷺ) juurde üks vaene naine ning ütles: „Tahan sulle saladuse avaldada.” Prohvet (ﷺ) vastas: „Millisel Mediina tänaval sa tahaksid minuga kokku saada?” Ta lahkus koos vaese naisega ning aitas teda. Kui A'dī nägi

⁵ Üks Prohveti (ﷺ) lähimatest kaaslastest, kellest peale Prohveti (ﷺ) surma sai teine kaliif.

Prohveti (ﷺ) alandlikkust, sai tõde talle selgeks. Ta viskas minema kõik ristid, mida ta kandis, ning temast sai moslem.

Käesolevas raamatus tsiteerime orientalistide arvamusi Muhammedi (ﷺ) kohta. Moslemitena usume me kindlalt Prohvetisse (ﷺ) ja tema sõnumisse ning ei vaja selle fakti tõestamiseks mitte-moslemite arvamusi, kuid mainime neid siiski kahel järgneval põhjusel:

a) Et neid kasutada meeldetuletusena sellistele moslemitele, kes on oma Prohveti (ﷺ) ning tema õpetuse hüljanud; võib-olla nad võtavad sellest õppust ning naasvad oma usu⁶ rüppe.

b) Et mitte-moslemeid islamist informeerida, kasutades selleks teiste mitte-moslemite arvamusi.

Ma palun kõiki lugejaid tõde otsides end eelarvamuste küüsisst vabastada, olgu siis tõde siinsamas või mõnes muus raamatus. Ma palun Jumalat, et Ta avaks nende südamed tõele, näitaks neile õiget teed ning innustaks neid seda järgima.

Abdurrahman ibn Abdul-Karim Al-Sheha
Riyadh, 11535 P.O. Box 59565
Meiliaadress: alsheha@yahoo.com
<http://www.islamland.org>

⁶ Siinkohal sõnaga „usk” tõlgitud araabiakeelne sõna on „dīn”, mille tähendus hõlmab Jumala teenimist, poliitilist tegevust, käitumisõpetust, kaasa arvatud hügieen ning etikett, ning seda nii avalikus kui isiklikus elus.

Sõnumitooja Muhammedi (ﷺ) päritolu

Ta täisnimi on Abul-Qasim⁷ Muhammed, Abdullahi poeg, Abdul-Muttalibi pojapoeg. Tema esivanemate rida jõuab välja Adnani hõimuni, kes olid Ismaeli (prohvet Aabrahami poja) järeltulijad, olgu Jumal neile kõigile armuline. Tema ema oli Wahbi tütar Amina.

Prohvet (ﷺ) on öelnud:

„Tõesti, Jumal valis Kinana hõimu teiste Ismaeli laste hõimude hulgast; Ta valis Quraiši teiste Kinana hõimude hulgast; Ta valis Banu Hašimi teiste Quraiši perekondade hulgast ja Ta valis minu Banu Hašimi hulgast.” (Muslim #2276)

Prohvet (ﷺ) oli väga suursugusest perekonnast ja seda tunnistasid isegi tema suurimad vaenlased, nagu näiteks Abu Sufyan enne islami vastuvõtmist Rooma imperaatori Herakliuse⁸ ees.

Prohveti nõbu Abdullah ibn⁹ Abbas on jutustanud, et Jumala Sõnumitooja (ﷺ) kirjutas Herakliusele ning kutsus teda islamit vastu võtma. Dihya Al-Kalbi, üks Prohveti kaaslastest viis kirja Bosra¹⁰ kubernerile, kes omakorda andis selle Herakliusele.

Pärast seda, kui Jumal oli Herakliusele Pärsia armee üle võidu kinkinud, käis Heraklius Jumalale tänu avaldamiseks Homsist Ilyani (Jeruusalemma). Kui Jumala Sõnumitooja kiri Herakliuseni jõudis, ütles ta: **„Otsige mulle kedagi tema rahva (Quraiši hõimu araablaste)**

⁷ Araablastel ja teistel semiidi rahvastel on kombeks inimestele selle järgi hüüdnimi anda, kelle isa (Abu) või emaga (Umm) tegemist on. Tihti antaks selline hüüdnimi aga juba enne abiellumist või esimese lapse sündi. Prohveti (ﷺ) hüüdnimeks oli Abul-Qasim (Al-Qasimi isa), kuigi tal ei ole kunagi olnud Al-Qasimi nimelist poega.

⁸ Bütsantsi imperaator (610-641), kes vallutas Pärsia käest Süüria, Palestiina ja Egiptuse (613-628).

⁹ ibn – araabia keeles – poeg

¹⁰ Vana linn tänapäeva Süüria aladel.

hulgast, kui neid siin leiduma peaks, et selle Jumala sõnumitooja kohta küsida.” Tol ajal juhtus Abu Sufyan ibn Harb koos mõnede teiste Quraiši meestega Šaamis (Süüria, Liibanoni, Jordaania, Palestiina alad) olema. Nad olid sinna tulnud kaupmeestena, Jumala Sõnumitooja (ﷺ) ja Quraiši uskmatute vahel sõlmitud vaherahu ajal. Abu Sufyan ütles:

„Herakliuse käskjalg leidis meid kusagil Suure Süüria piirkonnas ning viis mind koos mu kaaslastega *Ilyasse* Herakliuse ette. Kui me kohale jõudsime, istus ta oma õukonna keskel, peas kroon, ümbritsetud Bütsantsi vanematest aukandjatest. Ta ütles oma tõlgile: ‘Küsi, kes neist on selle mehe lähisugulane, kes end prohvetiks nimetab.’”

Abu Sufyan lisas:

„Ma vastasin: ‘Mina olen tema lähim sugulane.’ Ta küsis: ‘Mis on teie sugulusaste?’ Ma vastasin: ‘Ta on mu nõbu.’ Peale minu ei olnud karavanis ühtki teist *Abd Manafi* hõimu esindajat. Heraklius ütles: ‘Astugu ligemale!’ Seejärel käskis ta mu kaaslastel seista mu selja taha, võimalikult minu lähedale ning ütles oma tõlgile: ‘Ütle selle mehe kaaslastele, et ma tahan teda küsitleda selle kohta, kes ütleb enda prohveti olevat. Kui ta peaks valetama, siis nad andku sellest kohe märku.’”

Abu Sufyan lisas:

„Jumala eest, kui ma ei oleks oma kaaslaste ees häbisse kartnud jääda, ei oleks ma küsitlemisel tõtt rääkinud. Kuid oleks olnud suureks häbiks lasta end oma kaaslastel valetajaks nimetada, seega pidin ma tõtt rääkima.

Ta ütles oma tõlgile: ‘Küsi temalt, millisesse perekonda see mees kuulub.’ Ma vastasin: ‘Ta kuulub meie hulgas suursugusesse perekonda.’ Ta küsis: ‘Kas keegi teie hulgast on enne teda midagi taolist väitnud?’ Ma vastasin: ‘Ei.’ Ta küsis: ‘Kas on teda kunagi

varem valelikkuses süüdistatud?’ Ma vastasin: ‘Ei.’ Ta küsis: ‘Kas keegi tema esivanematest oli kuningas?’ Ma vastasin: ‘Ei.’ Ta küsis: ‘Kas teda järgivad rikkad või vaesed?’ Ma vastasin: ‘Vaesed järgivad teda.’ Ta küsis: ‘Kas neid saab päev-päevalt rohkem või vähem?’ Ma vastasin: ‘Aina rohkem.’ Ta küsis: ‘Kas keegi neist, kes end on tema usku pööranud, on selles pettunud ning selle hüljanud?’ Ma vastasin: ‘Ei.’ Ta küsis: ‘Kas ta murrab oma lubadusi?’ Ma vastasin: ‘Ei, aga meil on praegu temaga vaherahu ning me kardame, et ta rikub seda.’

Abu Sufyan lisas:

„Mul ei olnud midagi muud peale selle viimase lause tema vastu öelda.

Seejärel küsis Heraklius: ‘Olete te kunagi temaga sõdinud?’ Ma vastasin: ‘Jah.’ Ta küsis: ‘Mis oli teie lahingute tulemuseks?’ Ma vastasin: ‘Mõnikord oli võit tema, mõnikord meie poolel.’ Ta küsis: ‘Mida ta teilt tahab?’ Ma vastasin: ‘Ta tahab, et kummardaksime üksnes Jumalat ja mitte kedagi teist peale Tema ning et hülgaksime oma esiisade usu. Ta käsib meil palvetada, almust anda, vooruslikud olla, oma lubadusi pidada, tagastada see, mis meile on usaldatud.’”

Kui ma olin seda öelnud, ütles Heraklius oma tõlgile: ‘Ütle talle, et ma küsisin sinult tema päritolu kohta ja sa vastasid, et ta kuulub suursugusesse perekonda. Tõesti, kõik Sõnumitoojad on olnud pärit oma rahva suursuguseimatest perekondadest. Seejärel küsisin ma sinult, kas keegi teine teie hulgast on kunagi midagi säärast väitnud ja sa vastasid eitavalt. Kui vastus oleks olnud jaatav, oleksin ma arvanud, et see mees jäljendab kedagi, kes on olnud enne teda. Kui küsisin sinult, kas teda on iial valelikkuses süüdistatud, vastasid sa eitavalt, seega ma järeldasin, et keegi, kes ei ole valetanud inimestele, ei saaks ka Jumala kohta valetada. Seejärel küsisin sinult, ega keegi tema esiisadest ole kuningas

olnud. Sinu vastus oli eitav. Kui see oleks olnud jaatav, oleksin arvanud, et see mees tahab oma esivanemate kuningriiki taastada. Kui küsisin sinult, kas rikkad või vaesed teda järgivad, vastasid sa, et vaesed käivad tema sõna järgi. Tõesti, sellised on Sõnumitoojate järgijad. Seejärel küsisin ma sinult, kas tema järgijate arv kasvab või kahaneb ning sa vastasid, et neid tuleb aina juurde. Tõesti, see on õige usu tulemiks, kuni see saab täiustatud. Ma küsisin, kas on kedagi, kes peale tema usu omaks võtmist on selles pettunud ning selle maha jätnud ning sa vastasid eitavalt. Tõesti, see on õige usu märgiks, sest kui see on leidnud tee inimese südamesse ning sellega täielikult ühinenud, ei saa keegi selles pettuda. Ma küsisin sinult, kas ta on iial oma lubadust murdnud; sa vastasid eitavalt. Ja sellised on Sõnumitoojad - nad ei murra iial oma lubadust. Ma küsisin sinult, kas on ta iial teiega võidelnud ja teie temaga. Sa vastasid jaatavalt ja lisasid, et mõnikord on tema olnud võidukas ja mõnikord teie. Tõesti, sellised on Sõnumitoojad - neid pannakse proovile, kuid lõplik võit kuulub alati neile. Seejärel küsisin ma, mida ta teilt nõuab. Sa vastasid, et ta nõuab, et kummardaksite vaid Jumalat ja ei kedagi teist peale Tema, et hülgaksite selle, mida teie esiisad kummardasid, et palvetaksite, räägiksite tõtt, oleksite vooruslikud, peaksite oma lubadusi ning tagastaksite selle, mis teile on usaldatud. Need kõik on Prohveti omadused, keda ma teadsin tulevat, kuid ei oleks iial osanud oodata teda teie (araablaste) hulgast. Kui see, mida sa räägid, on tõsi, hõivab ta peagi maa mu jalge all ning kui ma teaksin kindlalt, et jõuan temani, läheksin viivitamatult temaga kohtuma ning kui oleksin temaga, peseksin kindlasti ta jalgu.”

Abu Sufyan lisas:

„Seejärel küsis Heraklius Jumala Sõnumitooja kirja järele ja see loeti ette. Selle sisu oli järgmine:

Ma alustan Jumala, kõige Armulisema ja Halastavama nimel. Muhammedilt, Jumala sulaselt ja Sõnumitoojalt Herakliusele,

Bütsantsi valitsejale. Rahu olgu Jumala sõna järgijatega. Ma kutsun sind islamit vastu võtma (Jumala tahteale alistuma). Võta vastu islam ja sa võid tunda end kindlalt; võta vastu islam ja Jumal annab sulle topelt tasu. Kui lükkad selle kutse tagasi, oled süüdi oma alamate eksiteele juhatamises.

« Oo Raamaturahvad, tulge sõna juurde, mis on meie ja teie vahel ühine, et me ei kummarda kedagi teist peale Jumala ning ei seo Temaga kummardamises midagi ning et keegi meist ei võta issandaiks kedagi muud peale Jumala. Kui nad ära pööravad, ütle: tunnistage, et oleme Jumalale alistunud. » (3:64)

Abu Sufyan lisas:

„Kui Heraklius oli oma kõne lõpetanud, kostus tema ümber Bütsantsi aukandjate hulgast vali kisa ja lärm oli nii suur, et ma ei saanud aru, millest nad rääkisid. Seejärel kästi meil lahkuda.

Kui me olime kaaslastega üksi jäänud, ütlesin ma neile: ‘Tõesti, (Prohveti) lugu on jõudu kogunud, isegi roomlaste kuningas kardab teda!’”

Abu Sufyan lisas:

„Jumala nimel, ma muutusin kindlamaks ja kindlamaks, et tema usk saab olema võidukas, kuni ma ise islami vastu võtsin.”
(Bukhari #2782)

Sünd, lapsepõlv ja prohvetipõlv

Prohvet Muhammed (ﷺ) oli pärit araablaste hulgas kõige suursugusemaks peetavast Quraiši hõimust. Ta sündis Araabia poolsaare religiooses ja kaubanduslikus pealinnas Mekas 571. aastal p Kr. Araablased sooritasid Mekasse palverännakuid ning käisid ringiratast ümber Kaaba, mille olid esimese jumalateenistuse kojana ehitanud nende esivanemad prohvet Aabraham ja tema poeg prohvet Ismael, Jumal õnnistagu neid mõlemaid.

Muhammed (ﷺ) kasvas orvuna, kuna ta isa suri juba siis, kui ta veel sündinudki polnud ning ema, kui ta oli 6-aastane. Lapse eest kandis hoolt tema vanaisa Abdul-Muttalib ja peale viimase surma onu Abu Talib. Tema hõim, nagu ka muud araablased, kummardas kivist, puidust ja isegi kullast iidoleid, millest mõned asetsesid Kaaba ümber. Inimesed uskusid, et iidolid suudavad kurja eemal hoida ning kasu tuua.

Juba enne seda, kui Jumal ta prohvetiks valis, oli Muhammed (ﷺ) tuntud kui kõige usaldusväärsem ja ausam inimene Mekas. Kuna ta kedagi iial petnud polnud, kutsus rahvas teda *Al-Amīn* ehk Usaldusväärne. Inimesed usaldasid reisile minnes oma väärisesemed tema kätte hoiule. Ta oli tuntud ka kui *As-Sadī'* ehk Aus, kuna tema suust ei ole iial kuulnud valet. Ta oli väga heade kommete ja viisaka jutuga ning armastas aidata inimesi, kes seda vajasisid. Inimesed armastasid teda tema paljude heade omaduste ja heade kommete pärast. Jumal on Koraanis öelnud:

« **Tõesti, sa oled suurepärase iseloomuga.** » (Koraan 68:4)

Kuulus Šoti ajaloolane ja kirjanik Thomas Carlyle (surn 1885) kirjutas oma raamatus „Kangelased, kangelaste kummardamine ja kangelaslikkus ajaloos“:

„Juba noores eas oli ta tuntud mõtliku mehena. Kaaslased kutsusid teda *Al-Amīn* – Usaldusväärne. Ta oli tõe ja ustavuse kehastuseks, olles tõene nii oma tegudes, sõnades kui ka mõtetes. Kõigil tema sõnadel oli alati mõte taga. Ta ei olnud eriti jutukas ning pigem vaikis, kui midagi öelda ei olnud, kuid kui ta midagi ütles, oli tema sõnades kannatlikkust, arukust ja siirust ning tema ettepanekud aitasid alati probleemile lahenduse leidmisele kaasa. Vaid selline jutt ongi rääkimist väärt! Läbi elu peeti teda tugevaks, sõbralikuks, ausaks meheks. Tal oli tõsine, siiras iseloom, kuid samal ajal oli ta väga sõbralik, südamlik ja seltsiv. Ta armastas nalja ning tema naer oli sama siiras kui ta ise. Ta oli spontaanne, tuline, kuid samas alati õiglane ning õiglust armastav. Ta oli täis metsikut annet, tuld ja valgust, kõike seda lihvimata kujul, otse kõrbe sügavustest.”

Ta ei võtnud kunagi osa ühestki valskusest, ei joonud kunagi alkoholi, ei kummardanud iidoleid, vandunud nende nimel ega ohverdanud neile. Mõnda aega oli ta karjuseks oma hõimule kuuluva lambakarja üle. Prohvet (ﷺ) ütles:

„Iga Jumala poolt saadetud prohvet on olnud karjuseks lambakarja üle.” Tema kaaslased küsisid temalt: **‘Isegi sina, oo Jumala Sõnumitooja?’** Ta vastas: **‘Jah, ma karjatasin Meka rahva lambaid.’** (Bukhari #2143)¹¹

Enne Jumala poolt prohvetiks määramist armastas Muhammed (ﷺ) end sulgeda Hira koopasse, veetes seal järjest palju öid.

Kui Prohvet (ﷺ) oli neljakümnene, sai ta samas koopas esimese jumaliku ilmutuse, nagu meile on jutustanud Aiša¹², Jumal olgu temaga rahul:

¹¹ Tarkus selle taga seisneb ettevalmistuses inimestega tegelemiseks läbi tegelemise loomadega. Kitsede ning lammaste karjatamine muudab inimese armastavamaks ning õrnemaks kui hobuste või kaamlitega tegelemine.

¹² Prohveti (ﷺ) abikaasa.

„Esimene asi, mis Jumala Sõnumitoojale (ﷺ) *Hira* koopas osaks sai, oli nägemus (revelatsioonid unes). Iga kord, kui ta und nägi, läks see täide, sama kindlalt kui igahommikune koidu saabumine. Hiljem hakkas Jumala Sõnumitooja (ﷺ) üksi mediteerimist armastama. Ta veetis oma koopas päevi ja öid, enne kui jälle oma pere juurde naases. Ta võttis oma koopasviibimiseks toiduvaru kaasa. Kui ta oma naise Khadiža¹³ juurde tagasi tuli, Jumal olgu temaga rahul, sai ta uue varu toitu ning asus taas koopas mediteerima.

Kui Muhammed (ﷺ) oli taas kord *Hira* koopas, tuli ta juurde ingel Gaabriel ja käskis tal lugeda¹⁴. Muhammed (ﷺ) vastas: „**Ma ei oska lugeda!**” Gaabriel haaras temast nii kõvasti kinni, et ta ei saanud hingata ning lasi seejärel lahti, öeldes: „**Oo Muhammed, loe!**” Taas vastas Muhammed (ﷺ): „**Ma ei oska lugeda!**” Gaabriel haaras Muhammedist (ﷺ) teist korda kinni. Seejärel käskis ta Muhammedil (ﷺ) kolmandat korda lugeda ja kui viimane seda ikka ei teinud, haaras ta taas kord nii kõvasti temast kinni, et ta hingata ei saanud ja ütles siis, lahti lastes: „**Oo Muhammed!**”

« Loe (õpi/retsiteeri) oma Issanda nimel, kes on loonud. Loonud inimese rippuvast klombist (embrüost). Loe ja su armuline Issand, kes õpetab kirjasule abil, õpetab inimesele seda, mida ta ei tea. »
(Koraan 96:1-5)

Jumala Sõnumitooja (ﷺ) naases koju, üle kere värisedes. Ta astus sisse ning ütles Khadižale: „**Kata mind, kata mind!**” Khadiža kattis Muhammedi (ﷺ) kinni ning aja möödudes hakkas viimasel parem. Seejärel jutustas ta oma naisele, mis temaga *Hira* koopas oli juhtunud. Ta ütles: „**Ma olin tõesti nii enda kui oma mõistuse pärast mures.**” Khadiža aga lohutas teda, öeldes:

¹³ Prohveti (ﷺ) esimene abikaasa.

¹⁴ Araabia verb *iqra* tähendab eesti keeles nii *õpi*, *loe*, kui *retsiteeri*.

„Jumala nimel, sa ei pea muretsema, kuna Jumal, Kõige Kõrgem, ei alanda sind iial! Sa oled oma pere vastu hea, sa aidad vaeseid ja puudustkannatavaid, sa oled heasüdamlik ning külalishalke ja aidad neid, kes seda vajavad.”

Khadiža viis oma abikaasa Muhammedi (ﷺ) oma nõbu Waraqa ibn Nawfal ibn Asad ibn Abdul Uzza juurde, kes oli islamieelsel ajastul (mis on araablaste hulgas tuntud kui Teadmatuse Aeg) kristlaseks hakanud. Ta oli olnud heebrea pühakirja kirjutaja, kuid hiljem pimedaks jäänud. Khadiža ütles oma nõbule:

„Oo nõbu, kuula, mida su nõbul (Muhammedil) on sulle öelda!” Waraqa küsis: **„Mida oled sa näinud, armas nõbu?”**

Jumala Sõnumitooja (ﷺ) rääkis talle, mis ta *Hira* koopas oli näinud. Olles Muhammedi (ﷺ) ära kuulanud, ütles Waraqa:

„Jumala nimel, see on ingel Gaabriel, kes ilmus prohvet Moosesele, Jumal õnnistagu teda. Ma soovin, et oleksin elus, kui su rahvas su Mekast välja ajab!” Jumala Sõnumitooja (ﷺ) päris: **„Kas nad ajavad mu Mekast välja?”** Waraqa vastas jaatavalt: **„Iial ei ole keegi edasi andnud selletaolist Sõnumit, mis sulle on antud, ilma et ta rahvas ei oleks tema vastu sõda välja kuulutanud. Kui ma saan veel selle tunnistajaks, siis toetan sind.”**

Waraqa elas veel vaid mõnda aega peale seda ning suri. Ka ilmutus peatus mõneks ajaks.” (Bukhari #3)

Hadithis¹⁵ eelpool tsiteeritud Koraani peatükk märgib Muhammedi (ﷺ) prohvetipõlve algust. Seejärel ilmutas Jumal talle:

¹⁵ Hadithid on jutustused, mis annavad edasi Prohveti (ﷺ) ütlused, teod, heakskiidu, keelu millegi kohta, tema vaimsed kui ka füüsilised omadused. Hadithide teadus arenes välja, et ajalooliselt kontrollida erinevate jutustuste autentsust, kontrollides katkematu edasiandjate ketti kuni Prohveti (ﷺ) endani välja ja seega eraldada autentsed hadithid usaldamatutest ning väljamõeldistest.

« Oo sina, kes oled mässitud (rõivastesse), tõuse ja hoiata! Ja oma Issandat ülista! Ja oma rõivad puhasta! » (Koraan 74:1-4)

Selle Koraani peatüki ilmutusega hakkas Prohvet (ﷺ) mekalasi avalikult islamisse kutsuma. Ta alustas omaenda sugulastest ning hõimust, kuid enamus neist keeldus kangekaelselt teda kuulamast, kuna ta kutsus millegile, mille tunnistajateks nad varem iial pole olnud ja mis oli vastuolus nende hulgas juba põlvkondi levinud iidolikummardamisega.

Islam on täiuslik eluviis, mis tegeleb nii religioosete, poliitiliste, majanduslike, kui ka sotsiaalsete küsimustega. Islam ei kutsunud neid mitte ainult Ainujumalat kummardama ning oma iidoleid hülgama, vaid keelas neile ka asju, mida nad pidasid meeldivateks, nagu näiteks alkohol, abielurikkumine, hasartmängud ja intress. Islam kutsus inimesi üles olema üksteise vastu õiglased ning ausad ja teadmisele, et nad kõik on võrdsed, välja arvatud vagaduses. Kuidas oleks quraišid, kõige suursugusema Araabia hõimu liikmed, saanud tunnistada end võrdseteks madalama staatusega inimeste ja eriti veel orjadega! Nad mitte ainult ei keeldunud islamit vastu võtmast, vaid asusid Muhammedi (ﷺ) taga kiusama ning kutsusid teda halba valgusesse seadmiseks hulluks, nõiaks ja valetajaks. Nad süüdistasid teda kuritegudes, mida nad ei oleks enne islamit iial julgenud tema arvele kirjutada. Nad ässitasid tema haavamiseks ning ta kaaslaste rõhumiseks ning piinamiseks harimatud rahvahulgad ta vastu üles. Prohveti (ﷺ) lähedane kaaslane Abdullah ibn Masūd ütles:

„Kord kui Prohvet (ﷺ) seisis Kaaba lähedal ja palvetas, istus grupp Quraiši mehi oma tavalisel istumiskohal ning üks neist ütles: ‘Näete seda meest? Keegi teist võiks tuua kaamli sisikonna ja oodata, kuni ta on kummarduses maas ning seejärel panna need ta õlgade vahele.’ Kõige õelam neist pakkus, et võib seda teha ja kui Prohvet (ﷺ) kummardus, pani ta selle kõntsa talle õlgade vahele; nii jäigi Prohvet (ﷺ) kummardusse. Mehed aga naersid

nii, et pidid pikali kukkuma. Keegi läks aga (Prohveti ﷺ) tütre Fatima juurde, kes oli sel ajal noor tütarlaps, ning jutustas talle, mis oli juhtunud. Fatima tuli kiiresti Prohveti ﷺ juurde, võttis kõntsa ta seljalt ära, pööras end Quraiši meeste poole ning needis neid.” (Bukhari #498)

Prohveti ﷺ kaaslane Munīb Al-Azdi ütles:

„Ma nägin Jumala Sõnumitoojat Teadmatuses Ajal inimestele ütlemas: ‘Õelge, et ei ole jumalust peale Jumala ja te olete võitjate hulgast.’ Oli inimesi, kes talle selle eest näkku sülitasid, neid, kes talle liiva pähe viskasid ja neid, kes teda kuni keskpäevani needsid. Kord tuli teatud noor tütarlaps veenumaga. Prohvet ﷺ pesi oma näo ja käed ja ütles: ‘Oo mu tütar, ära karda, et su isa saab alandatud või vaesuse poolt vangistatud.’”

(Mu’żam al-Kabīr #805)

Prohveti ﷺ ühe kaaslase Abdullah ibn Amr Al-Aasi käest küsiti kurja kohta, mida uskmatud olid Prohvetile ﷺ teinud ning too vastas:

„(Kord üks uskmatu) astus Prohveti ﷺ juurde, kui viimane Kaaba juures palvetas ning pani rõivatüki ta kaela ümber. Abu Bakr¹⁶ jooksis kohale, haaras mehel õlast ning tõukas ta eemale, öeldes: ‘Kas tapaksid tõesti mehe vaid seetõttu, et ta kinnitab Ainujumala olevat oma Issanda ja kuna su Issandalt on tulnud selged märgid?’” (Bukhari #3643)

Sellised juhtumid ei takistanud aga Prohvetit ﷺ Mekasse *hadžile*¹⁷ tulnud hõimudele islamit kuulutamast ning sõnumit edastamast. Hulk palverändureid Yathribist, pisikesest Mekast põhja pool asuvast tänapäeval Mediina nime all tuntud linnast, uskusid temasse ja

¹⁶ Prohveti ﷺ lähedasim kaaslane ning islami esimene kaliif peale Prohveti ﷺ surma.

¹⁷ palverännakule

vandusid, et toetavad teda, kui ta on nõus nende juurde emigreeruma. Prohvet (ﷺ) saatis oma kaaslaste Mus'ab ibn Umairi nendega kaasa, et too neile islami põhitõdesid õpetaks. Peale kogu rõhumist, mida moslemid oma kodulinnas Mekas olid pidanud taluma, lubas Jumal neil viimaks Mediinasse emigreeruda. Seal võeti nad vastu soojuse, rõõmu ja külalislahkusega. Mediinast sai uus islamiriigi pealinn, kust islam kaugele levis.

Prohvet (ﷺ) õpetas Mediina elanikele Jumala käske ning nood hakkasid teda rohkem armastama kui iseendid. Nad olid alati valmis teda aitama ning kulutasid kogu oma vara islami ja Jumala heaks. Nende ühiskond muutus peagi usu poolest tugevaks ning rikkaks. Sealsete inimeste õnn, ühtsus, abivalmidus ning vendlus olid silmnähtavad. Rikkaid ja vaeseid, musti ja valgeid, araablasi ja mitte-araablasi koheldi võrdsetena, vendadena Jumala usus ning nende vahel ei tehtud vahet, välja arvatud vagaduses ning heades tegudes.

Kui Quraiši mehed said teada, et Prohveti (ﷺ) kutse oli kaugele kajanud ning palju järgijaid kaasa toonud, võtsid nad nõuks islami levik peatada. Nad võitlesid moslemitega islami esimeses lahingus Badris ja kuigi neil oli moslemite suhtes ülekaal nii arvus kui relvastuses, said nad siiski lüüa. Kuigi moslemeid oli vaid 314 ja uskmatuid 1000, kinkis Jumal siiski Prohvetile (ﷺ) ja tema kaaslastele otsustava võidu. Moslemite ja uskmatute vahel toimus veel mitmeid teisigi lahinguid ning peale kaheksat aastat seisis Prohveti (ﷺ) taga 10 000-meheline armee, millega ta vallutas Meka ning saavutas võidu rahva üle, kes oli teda ning tema kaaslasti piinanud igal mõeldaval ja mõeldamatul õelal viisil. Kõigest hoolimata oli Prohvet (ﷺ) pärast oma suurt võitu siiski armulik ning jättis nii rahva elu kui vara puutumata. Selle otsustava võidu aastat nimetatakse „vallutuse aastaks”. Jumal ütleb Koraanis:

« Kui on tulnud Jumala võit ning vallutus ja sa näed inimesi hulgaliselt Jumala usku sisenemas, siis ülista oma Issanda kiitust ja palu Temalt andestust. Tõesti, ta on Andestav. » (Koraan 110:1-3)

Pärast vallutust pöördus Prohvet (ﷺ) Meka rahva poole ning küsis neilt:

„Mida te arvate, et ma teiega nüüd teen?” Nad vastasid: „Sa teed vaid midagi head, kuna sa oled hea ja lahke vend ning hea ja lahke nõbu!” Prohvet (ﷺ) vastas: „Minge - te olete vabad.” (Baihaqi #18055)

Tänu sellele armuandmisele astusid tuhanded islamisse. Prohvet (ﷺ) aga naases hiljem Mediinasse. Mõne aja pärast tahtis Prohvet (ﷺ) *hadži* sooritada. Nii ta asuski 114 000 kaaslasega Meka poole teele. See *hadž* on tuntud kui „*hažžat ul-wadaa*” ehk „hüvastijātu palverännak”, kuna see palverännak jäigi Prohvetile (ﷺ) viimaseks – vaid mõni aeg hiljem ta suri.

Prohvet (ﷺ) pidas 9. Dhul-Hižža päeval Arafati mäel oma hüvastijātu jutluse. Peale Jumala ülistamist ütles ta:

„Rahvas, kuulake mind tähelepanelikult, kuna ma ei tea, kas pärast seda aastat olen ma veel teie hulgas või mitte. Seega kuulake mind äärmise tähelepanuga ja viige minu sõnad edasi ka neile, kes täna siin olla ei saanud.

Rahvas, nagu te peate pühaks seda kuud, seda päeva ja seda kohta, nii pidage ka pühaks iga moslemi (Jumala tahtele alluja) vara. Andke alati teie hoolde usaldatud hüved tagasi neile, kellele need kuuluvad. Ärge tehke kellelegi haiget, nii et keegi ei teeks ka teile haiget. Pidage meeles, et saate kokku oma Issandaga ja Tema mõistab teie tegude üle kohut. Jumal on teile keelanud liigkasuvõtmise (intressitulu), seega on nüüdsest kõik intressiga võlakirjad tühistatud. Teie kapital jääb aga teile. Te ei tohi ei teisi intressiga maksustada ega ise seda maksta. Hoiduge saatana eest, teie usu kaitseks. Ta on täielikult kaotanud lootuse teid kunagi eksiteele juhatada suurtes pattudes, seega hoiduge teda järgimast väikestes pattudes.

Mehed, on tõsi, et teil on oma naiste suhtes teatud õigused, kuid ka neil on teie suhtes teatud õigused. Pidage meeles, et olete nad enestele naiseks võtnud vaid Jumala usalduse all ning Tema loal. Kui nad tagavad teile teie õigused, siis on ka neil õigus saada lahkelt toidetud ja kaetud. Kohelge oma naise hästi ja olge nende vastu lahked, sest nad on teie partnerid ja teie abilised. Ja teie õiguseks on, et nad ei sõbrusta kellegagi, keda teie heaks ei kiida, samuti kui nad ei riku abielu.

Rahvas, kuulake hästi - teenige Jumalat, sooritage viis palvet päevas (*salaat*), paastuge Ramadanikuul (*saum*) ja andke oma varast almust (*zakaat*). Käige ära palverännakul (*hadž*), kui teil on selleks võimalus. Kogu inimkond pärineb Aadamast ja Eevast, araablane ei ole üle mitte-araablasest, nagu ka mitte-araablane ei ole üle araablasest; samuti ei ole valge (inimene) üle mustast, nagu ka must ei ole üle valgest; välja arvatud jumalakartlikkuses ja heades tegudes. Teadke, et iga moslem (Jumala tahte alla) on teisele moslemile vennaks ja moslemid moodustavad ühtse vennaskonna. Midagi, mis kuulub ühele moslemile, ei saa olla legaalne teisele, välja arvatud juhul, kui see on antud vabast tahtest ja meelsasti. Ärge siis olge iseendi suhtes ebaõiglased.

Pidage meeles, et ühel päeval ilmute te Jumala ette ja annate oma tegude eest vastust. Seega, olge ettevaatlikud ja ärge astuge kõrvale õigluse teelt, kui mind enam ei ole. Rahvas, peale mind ei tule enam ühtki prohvetit ega apostlit ning ühtki uut usku ei sünni. Mõelge hästi järele ja püüdke aru saada sõnadest, mis ma teile edastan. Ma jätan endast maha kaks asja – Koraani ja minu Sunna. Kui te neid järgite, ei eksi te kunagi. Kõik, kes te mind kuulete, andke edasi minu sõnad ja nende kuuljad jälle omakorda edasi ja saagu viimased kuuljate seas mu sõnadest paremini aru kui need, kes mind otse on kuulnud. Jumal, ole mulle tunnistajaks, et olen Su sõnumi Su rahvale edasi andnud!”

Prohvet (ﷺ) suri Mediinas, osade teadete kohaselt 11. *hižra*¹⁸ aasta Rabi al-Awwali kuu 12. päeval ja ta maeti Mediinasse. Moslemid olid tema surma teatest šokeeritud ning mõned kaaslased koguni ei uskunud seda. Omar oli nii endast väljas, et ütles: „Murran kaela sellel, kes iganes julgeb öelda, et Muhammed on surnud!” Abu Bakr pöördus seejärel moslemite poole ning luges ette järgmised Jumala sõnad:

« Muhammed on vaid sõnumitooja. Teised sõnumitoojad on lahkunud enne teda. Kui ta peaks surema või surma saama, kas pöörate siis uskmatusse poole? Kes iganes selja pöörab ei kahjusta Jumalat kuidagi, kuid Jumal annab tasu sellele, kes on tänulik. »
(Koraan 3:144)

Kui Omar seda värssi kuulis, ei öelnud ta enam seda, mida oli öelnud, kuna ta oli alati armastanud Jumala seadusi täita ning rikkumistest hoiduda. Prohvet (ﷺ) oli surres 63 aastat vana.

Muhammed (ﷺ) elas Mekas 40 aastat, enne kui temast prohvet sai. Pärast prohvetiks saamist, elas ta seal veel 13 aastat, kutsudes inimesi Ainujumalat tunnistavasse islamisse. Seejärel emigreerus ta Mediinasse ning jäi sinna kümneks aastaks, saades edasigi ilmutusi ning kutsudes inimesi islamisse, kuni Koraan ja Issanda usk olid täiustatud.

Kuulus näitekirjanik ja kriitik George Bernard Shaw (surn 1950) ütles:

„Ma olen alati Muhammedi usku selle suurepärase vitaalsuse tõttu kõrgelt hinnanud. See on ainus religioon, milles peitub suurepärane assimileerumisvõime, mis aitab sellel eksistentsi erinevate faasidega kaasas käia, muutes selle meeldivaks igas vanuses inimestele. Ma olen ennustanud Muhammedi usu kohta, et homme võtab Euroopa selle vastu, kuna juba täna on seda hakatud vaikselt vastu võtma. Keskaegsed

¹⁸ Moslemite emigreerumine Mekast Mediinasse, selle aasta järgi arvestatakse islami aja algust.

kirikuisad on võhiklikkusest või kitsarinnalisusest tingitult maalinud Muhammedi usu kõige tumedamates värvides. Tegelikult oli neid õpetatud vihkama mõlemat - nii Muhammedi ennast kui tema usku. Nende jaoks oli Muhammed anti-Kristus. Ma olen selle suurepärase mehe kohta palju lugenud ja minu arvates, kaugel anti-Kristusest, peaks seda meest nimetama inimkonna päästjaks.”¹⁹

¹⁹ Rahman, Afzalur, „Encyclopedia of Seerah” („Sīra (elulugude) entsüklopeedia”)

Prohveti (ﷺ) kirjeldus

Prohvet (ﷺ) oli veidi üle keskmise pikk. Koosviibimistel paistis ta alati üllatavalt pikk, pikem nendestki, kes tegelikult temast pikemad olid, kuid seda vaid ajani, kui inimesed laiali läksid. Ta oli heleda, veidi roosaka jumega; kahvatu, kuid mitte ülemäära. Tal olid mustad ning lainelised, kuid mitte väga lakkis juuksed, mille pikkus jäi alati kõrvalestade ja õlgade vahele. Mõnikord kammis ta oma juuksed keskelt lahku, mõnikord kandis neid patsis.

Prohvet (ﷺ) oli tugeva kehaehitusega. Ta selja ülemine osa ning õlad olid laiad. Tal olid pikad ning lihaselised laiade liigesekohtadega jäsemed. Ta kõht ei ulatunud iialgi kaugemale välja kui ta rinna profiil. Ta nägu oli särav, **„justkui oleks päike oma teed käinud ning paistnud tema näost”**, nagu üks tema kaaslastest on öelnud. Ta kael oli hõbevalge, ta laup etteulatuv, ta silmad suured ja mustad, ripsmed pikad ja paksud, nina kõrge otsa ning kitsaste sõõrmetega. Surma hetkel oli Prohveti (ﷺ) oimukohtade ning paksu habeme esiosa vahel täpselt 17 halli karva. Ta käsivarred ning sääred olid karvased ning õrn karvarida jooksis ka ta rinnalt nabani.

Prohvetil (ﷺ) oli kombeks kiiresti käia, samal ajal veidi ettepoole kaldudes, jõuliselt liikudes ning jalgu iga sammu puhul korralikult maast tõstes. Ta käis vahel nii kiiresti, et isegi treenitud meestel oli raske temaga sammu pidada. Kui ta ringi keeras, siis terve kehaga, et kogu oma tähelepanu ning huvi isikule pühendada, kellega ta parasjagu kõneles. Kui ta millelegi osutas, siis alati lahtise käega, et mitte kedagi solvata. Samuti ei kritiseerinud ta kunagi kedagi avalikult, vaid kui soovis kedagi noomida, siis ütles: **„Miks teevad inimesed nii või naa?”** Kui ta naeris, siis nii, et ava ta kahe esihamba vahel paistis ning

kui ta vihastas, siis nii, et muutus näost punaseks ning veen tema kahe vibukujulise kulmu vahel tursus.

Ta ütles kord:

„Ma olen Aadama järeltulijate isand, kuid ma ei ütle seda uhkusest.” (Tirmidhi)

Tema alandlik meel oli silmnähtav isegi lastele, kes armastasid Prohveti (ﷺ) seltsis läbi Mediina jalutada, samal ajal kordamööda ta sõrmedest kinni haarates. Prohvet (ﷺ) on öelnud:

„See, kes ei näita üles halastust meie noorte vastu ning ei austa meie vanu, ei ole meie hulgast.” (Abu Dawud)

Jumal on Koraanis öelnud: « (Jumal on teile saatnud) **Sõnumitooja, kes loeb teile ette selged Märgid Jumalalt, et Ta võiks need, kes usuvad ning on õiglased, pimedusest valgusesse juhtida.** » (Koraan 65:11)

Prohveti nõbu ning väimees on tema kohta öelnud:

„Ta oli prohvetite seas viimane, kõige lahkema südamega, kõige õiglasem, neist kõigist kõige parema iseloomuga ning kõige seltsivam. Kes iganes teda juhuslikult kohtas, austas teda ning kes iganes teda saatis ning tundma õppis, armastas teda. Need, kes teda kirjeldavad, ütlevad: 'Ma ei ole iial enne ega peale teda näinud kedagi temaga võrreldavat.'”

Prohveti armastav naine Aiša on oma ennastsalgava abikaasa kohta öelnud:

„Ta aitas alati majapidamistöödega ning parandas aeg-ajalt oma riideid ja kingi ning pühkis põrandat. Ta lüpsis, pani köidikusse ning toitis oma loomi ise.” (Bukhari)

Samuti on ta teda kirjeldanud kui „**Koraani kehastust**”.

« **Tõesti, Jumala Sõnumitoojas on suurepärase näide, mida järgida igäihele, kes loodab Jumalale ja Viimsele Päevale ning meenutab tihti Jumalat.** » (Koraan 33:21)

Prohveti (ﷺ) kombed ja iseloom

1. Intelligentsus: Prohvet (ﷺ) oli äärmiselt intelligentne. Ei ole palju inimesi, kes võiksid temaga selles võistelda. Qadhi Iyaadh²⁰, Jumal olgu talle armuline, on öelnud:

„See saab selgeks igapähele, kes tutvub Prohveti (ﷺ) eluloo ning tegudega, lugedes tema sügavamõttelistest ning kõneosavaist avaldustest rahvale, tema headest kommetest, kindlalt tema iseloomu juurde kuuluvast eetikast ning moraalist, tema teadmistest Vana ning Uue Testamendi ja muude jumalike sõnumite kohta (sellest, mis Jumal talle oli avaldanud), tema teadmistest kõrgelt arenenud ning ammu unustatud tsivilisatsioonide tarkuste kohta, tema võimest kõike omavahel võrrelda, näitlikustada ning kasulikke teguviise ning seadusi rakendada. Ta inspireeris ning kinnitas parimat iseloomu- ning moraalityäiust. Ta oli oma rahvale kõiges heaks eeskujuks: teaduses, Jumala teenimises, meditsiinis, pärimisseadustes, pereelus ja paljus muus. Ta teadis ning õppis kõike seda ilma iialgi varasemaid Jumala Sõnumeid uurimata ning varasemate uskude õpetlastelt kuulmata. Prohvet (ﷺ) ei olnud kunagi koolis käinud, tal puudus kõigest sellest igasugune aim enne seda, kui ta prohvetiks sai. Ka ei osanud ta ei lugeda ega kirjutada. Prohvet (ﷺ) oli nii elutark, kui üks inimene veel üldse olla võis. Kõigevägevam andis talle teadmisi sellest, mis oli juhtunud minevikus, kui ka sellest, mis saab juhtuma tulevikus.²¹ Kõik eelnev on vaid märgiks sellest, kui võimas on Jumal ning kui suur Tema ülemvõim.²²”

²⁰ Tähtis islami õpetlane, kes on kirjutanud palju teoseid, kaasa arvatud Prohveti (ﷺ) eluloo.

²¹ Kõik Prohveti (ﷺ) head iseloomujooned ning intelligentsus ja teadmised on tingitud vaid sellest, et Jumal oli otsustanud need talle anda ja mitte ta enda sünnipärasest geniaalsusest.

²² Eiyadh, Qadhi, „Al-Shifa bita’reefi Hoquooqil-Mostafa”.

2. Kõige tegemine Jumala nimel: Prohvet (ﷺ) tegi kõike vaid Jumala heakskiidu poole püüeldes. Kui ta inimesi islamisse kutsus, vigastati ning ahistati teda igal võimalikul viisil, kuid ta talus kõike seda väga kannatlikult, lootes Jumalalt tasu. Abdullah ibn Masūd ütles:

„Prohvet (ﷺ) sarnanes prohvetile, kellele ta oma rahvas haiget tegi. Ta pühkis vere oma näolt ning ütles: 'Oo Jumal, anna mu rahvale andeks, sest nad ei tea!' (Bukhari #3290)

Žundub ibn Sufyān ütles, et Sõnumitooja (ﷺ) sõrm veritses ühe lahingu ajal ning ta lausus:

„Sa oled vaid veritsev sõrm, haavatud Jumala eest.”
(Bukhari #2648)

3. Siirus: Prohvet (ﷺ) oli alati ning igas asjas siiras ja aus, nagu Jumal oli teda käskinud. Jumal on Koraanis öelnud:

« Ütle: Tõesti, minu palve, minu ohver, minu elu kui ka minu surm on vaid Jumalale, Maailmade (nii inimeste, džinnide paralleelmaailma kui ka kõige muu loodu) Isandale. Tal ei ole kaaslast. Ja seda on mul kästud ja ma olen esimene moslem (end Jumala tahte allutaja) (teie seas). » (Koraan 6:162-163)

4. Hea moraal, eetika ning sõprus: Prohvet (ﷺ) oli elavaks näiteks kõigile inimestele. Tema naiselt Aišalt küsiti tema kommete kohta ning Aiša vastas:

„Tema kombat olid Koraan.”

Aiša pidas sellega silmas, et Prohvet (ﷺ) elas Koraani käskude ja seaduste järgi, hoidus kõigest, mis Koraani järgi keelatud oli ning järgis kõiki seal mainitud vooruslikke tegusid. Prohvet (ﷺ) ütles:

„Jumal on mind saatnud, et täiustada häid kombeid ning teha häid tegusid.” (Bukhari ja Ahmed)

Jumal on Prohveti (ﷺ) kirjeldamiseks öelnud:

« Tõesti, sa oled suurepärase moraalse iseloomuga. »
(Koraan 68:4)

Anas ibn Malik oli Prohveti (ﷺ) teenistuses kümme aastat. Ta veetis temaga koos päevi ja öid, nii reisil kui ka kodus Mediinas ja tundis seega hästi Prohveti (ﷺ) kombeid. Ta ütles:

„Prohvet (ﷺ) ei sõimanud iialgi kedagi ega olnud ka kunagi ebaviisakas, ta ei neednud ega teotanud kedagi. Kellelegi märkuse tegemiseks ütles ta vaid: 'Mis tal on?' ...” (Bukhari #5684)

5. Viisakus ja head kombes: Prohveti (ﷺ) kombes olid alati laitmatud ning ta oli viisakas kõigi, isegi lastega. Kord oli Prohvet (ﷺ) ühel koosviibimisel ning talle toodi jooginõu, millest ta ka jõi. Temast paremal oli üks poiss ning vasemal üks vanem mees. Tundes end kohustatuna vanemaid inimesi austada, kuid samas soovides mitte poisi tundeid haavata, küsis ta viimaselt:

„Ega sa pahanda, kui annan joogi neile?” Poiss vastas: ’Oo Jumala Prohvet, ma eelistaksin, et keegi ei jooks kohast, kust sina jõid, see on minu õigus.’²³ Ja Jumala Sõnumitooja (ﷺ) ulatas joogi poisile.” (Bukhari #2319)

6. Paranduse ning lepituse armastus: Millal iganes juhtus midagi sellist, mille tagajärjel oli lepitust vaja, tõttas Prohvet (ﷺ) olukorda lahendama. Kord, kui Prohvet (ﷺ) kuulis, et *Qubā*²⁴ rahvas ühe küsimuse tõttu omavahel riisus oli, ütles ta:

²³ Islami etiketi järgi peab alati kõike alustama paremalt.

²⁴ *Qubā* on linn, mis varem asus Mediinast väljas, kuid nüüd on selle osa.

„Mingem seda probleemi lahendama ning rahu nende vahele tagasi tooma.” (Bukhari #2547)

7. Hea käskimine ning halva keelamine: Kui Prohvet (ﷺ) nägi midagi, mis käis religiooni seadustele vastu, noomis ta inimesi sobival viisil. Abdullah ibn Abbas ütles:

„Jumala Sõnumitooja (ﷺ) nägi meest, kes kandis kuldsõrmust²⁵. Ta sirutas käe selle järele (ning) eemaldas selle sõrmest ... Seejärel ütles ta:

’Kas keegi teist otsiks põleva sõetüki ning võtaks selle kätte?’

Kui Prohvet (ﷺ) oli lahkunud, öeldi mehele: ’Võta oma sõrmus ja lõika sellest kasu (see maha müües).’ Mees aga vastas: ’Jumala eest, ei! Ma ei võta seda iial, kui Jumala Sõnumitooja (ﷺ) on selle minema visanud.’” (Muslim #2090)

Abu Saïd Al-Khudri ütles: „Ma kuulsin, kui Jumala Sõnumitooja (ﷺ) ütles:

’Igaüks teist, kes näeb halba tegu, muutku seda oma käega ja kui see ei ole võimalik, siis oma keelega ja kui see ei ole võimalik, siis oma südames ...’ (Muslim)

8. Puhtusearmastus: Prohvet (ﷺ) ütles: **„Puhtus on pool usust.”**

9. Oma keele hoidmine ning jälgimine: Üks Prohveti (ﷺ) kaaslastest on tema kohta öelnud: **„Jumala Sõnumitooja (ﷺ) oli alati ametis Jumala ülistamise ja mitte kunagi kasutu latramisega. Ta pikendas oma palve ning lühendas jutluse ning iial ei kahelnud ta, kui oli vaja puudustkannatavaid, vaeseid või leskesid aidata või nende eest hoolitseda.”** (Ibn Hib’ban #6423)

²⁵ Islami seaduse järgi on meestel kulla kandmine keelatud, see on naiste privileeg.

10. Jumala teenimise rõhutamine: Aiša on edastanud, et Jumala Prohvet (ﷺ) palvetas öösiti, kuni ta jalad sellest üles paistetasid. Ta küsis Prohvetilt (ﷺ): „Miks sa seda teed, oo Jumala Sõnumitooja, kui Jumal on sulle juba nii su mineviku kui ka tuleviku patud andestanud?” Prohvet (ﷺ) vastas: „**Kas ei peaks ma siis olema tänulik (Jumala) sulane?**” (Bukhari #4557)

11. Kannatlikkus: Kord tulid Prohveti (ﷺ) kaaslased ta juurde, et kaevata *Dawsi* hõimu peale, kes keeldus islamit vastu võtmast. Nad palusid Prohvetit (ﷺ), et too seda hõimu neaks. Selle asemel aga tõstis Prohvet (ﷺ) palves oma käed ning ütles:

„Oo Jumal, juhi *Dawsi* hõimu ning too nad islami juurde!”

12. Hea välimus: Prohveti (ﷺ) kaaslased on tunnistanud, et Prohvet (ﷺ) oli väga nägus mees. Üks neist ütles:

„Prohvet (ﷺ) oli keskmist kasvu. Tal olid laiad õlad, ta juuksed ulatusid kõrvadeni. Kord nägin teda ühes punakas rüüs. Ma polnud iial kedagi nii nägusat näinud kui tema.” (Bukhari #2358)

13. Askeetlus siinses ilmas: Prohveti (ﷺ) elust võib tuua palju näiteid tõestamaks, et ta ei hoolinud selle ilma lõbudest. Abdullah ibn Masūd ütles:

„Jumala Sõnumitooja (ﷺ) magas matil. Kui ta püsti tõusis, olid tal sellest matist jäljed külgedel. Me ütlesime: 'Oo Jumala Sõnumitooja, kas me ei võiks sulle (korraliku) aseme teha?' Ta vastas: 'Mis on mul selle ilmaga pistmist? Ma olen vaid nagu teekäija mäel, kes on peatunud, et varju otsida ning puu all puhata ja seejärel kõik see maha jätta ning oma teed jätkata.’”
(Tirmidhi #2377)

Amr ibn al-Hārith ütles, et peale Prohveti (ﷺ) surma ei jäänud temast maha ei hõbe- ega kuldraha, ei mees- ega naisorja. Temast jäid maha vaid ta valge muul, ta relvad ning tükike maad, mille ta jättis heategevuseks. (Bukhari #2588)

14. Omakasupüüdmatust: Sahl ibn Sa'd ütles, et Prohvet (ﷺ) hoolis nendest, kes teda ümbritsesid, rohkem kui iseendast.

„Üks naine andis Jumala Sõnumitoojale (ﷺ) *burda*. Prohvet (ﷺ) küsis oma kaaslastelt: 'Kas te teate, mis on *burda*?' Nad vastasid: 'Jah, oo Jumala Prohvet! See on telgedel kootud kangas (mis sarnaneb suurele rätikule või sallile).' Naine ütles: 'Oo Jumala Prohvet, ma kodusin selle kanga omaenese kätega sinule kandmiseks.' Jumala Sõnumitooja (ﷺ) võttis selle vastu ning tal oli tõesti seda hädasti tarvis. Mõne aja pärast väljus ta kodust, kandes seda riiet ning üks ta kaaslastest ütles: 'Oo Jumala Sõnumitooja, luba see riie mulle.' Jumala Sõnumitooja (ﷺ) lausus: 'Hea küll.' Seejärel istus ta mõnda aega, läks tagasi koju, pani riide korralikult kokku ning andis sellele, kes seda oli küsinud. Teised kaaslased sõnelesid selle mehega: 'Ei ole hea, et sa temalt seda riiet küsisid, eriti kuna sa tead, et ta ei keeldu kunagi kellegi palvest ega saada kedagi tühjade kätega minema.' Mees ütles: 'Jumala nimel, ma küsisin temalt seda riiet vaid selleks, et mind sellesse keerataks, kui ma suren.' Sahl, selle hadithi edasiandja, ütles: 'Riiet kasutatigi selle mehe surilinana.'” (Bukhari #1987)

15. Tugev usk ning sõltuvus Jumalast: Kuigi Prohvet (ﷺ) ning ta kaaslased pidid kannatama uskmataute poolt suuri katsumusi, tuletas ta neile meelde, et lõpptulemus saab alati olema nende kasuks ning Jumala tahe islami võidu näol saabub kindlasti. Kui Abu Bakr ja Prohvet (ﷺ) end oma kodust Mekast Mediinasse põgenedes koopasse peitsid, saatsid uskmatud meestesalgad neid otsima. Nad tulid koopale nii lähedale, et Abu Bakr nägi nende jalgu. Ta jutustas:

„(Thawri) koopas olles nägin ma paganate jalgu ja ütlesin: 'Oo Jumala Prohvet, kui keegi neist peaks alla oma jalgade juurde vaatama, siis nad kindlasti näevad meid.' Jumala Sõnumitooja (ﷺ) ütles: 'Oo Abu Bakr, mida arvad sa nendest kahest, kelle juures Kõigekõrgem on kolmandaks?'" (Muslim #1854)

16. Lahkus ning kaastunne: Prohvet (ﷺ) oli ülimalt lahke ning seda oli ka näha tema õrnast suhtumisest lastesse. Näiteks:

„Jumala Sõnumitooja (ﷺ) sooritas palvet, samal ajal imikust tüdrukut, Abu I-Aasi tütart Umāmat, süles hoides. Kui ta kummardas, pani ta lapse maha ning kui tõusis, siis võttis ta jälle sülle.” (Bukhari #5650)

17. Lihtsus ning sundimatus: Prohvet (ﷺ) püüdis alati asju inimeste jaoks lihtsaks teha. Ta ütles:

„Ma alustan palvetamist kavatsusega pikalt palvetada, kuid kui kuulen last nutmas, lühendan ma seda, kuna tean, et nuttu kuuldes lapse ema kannatab.” (Bukhari #677)

18. Jumalakartus ning püüd mitte üle astuda Jumala poolt seatud piiridest: Jumala Sõnumitooja (ﷺ) ütles:

„Mõnikord leian ma koju naastes voodilt datli. Ma võtan selle üles, et seda ära süüa, kuid siis kardan ma, et äkki on see heategevusest²⁶ ning seega panen selle tagasi.” (Bukhari #2300)

19. Oma vara hästi kulutamine: Anas ibn Malik ütles:

„Iga kord kui keegi, kes oli islamisse astunud, Jumala Sõnumitoojalt (ﷺ) midagi palus, siis ta selle ka sai. Üks mees

²⁶ Jumal oli keelanud Prohvetil (ﷺ) ja tema perekonnal midagi heategevusest vastu võtta.

tuli Prohveti (ﷺ) juurde ning Prohvet (ﷺ) kinkis talle kahe mäe vahel rohtu sööva lambakarja. Mees läks koju ning ütles: ‘Oo mu rahvas, võtke vastu islam! Muhammed (ﷺ) teeb lahkelt kingitusi, nagu ei kardaks ta vaesust.’” (Muslim #2312)

Ibn Abbas ütles:

„Prohvet (ﷺ) oli heldeim kõigist. Eriti lahke oli ta Ramadani ajal, kui ta kohtus (ingel) Gaabrieliga. Nad kohtusid igal Ramadaniööl ning Prohvet (ﷺ) luges Gaabrielile Koraani ette. Jumala Sõnumitooja (ﷺ) oli heldem kui saadetud tuul (täis vihmapilvi).” (Bukhari #6)

Abu Dharr ütles:

„Kord jalutasin ma Prohvetiga (ﷺ) Mediina *Har’ras* (vulkaaniregioonis), näoga Uhudi mäe poole. Prohvet (ﷺ) ütles: ‘Oo Abu Dharr!’ Ma vastasin: ‘Siin ma olen, oo Jumala Sõnumitooja!’ Ta lausus: ‘Ma ei tahaks omada Uhudi kõrgust kullamäge, välja arvatud juhul, kui saan selle ühe või kolme öö jooksul (Jumala nimel) kulutada ja laiali jagad. Ma jätaksin sellest alles vaid ühe hõbemündi, et aidata neid, kes on võlgades.’” (Bukhari #2312)

Žabir ibn Abdullah ütles:

„Prohvet (ﷺ) ei keeldunud iial küsijale midagi andmast.” (Bukhari #5687)

20. Koostöö: Prohvet (ﷺ) ei olnud kuningas, kes kamandaks oma järgijaid käske täitma. Ta täitis oma kohustused kõik ise ning aitas teisi kollektiivsetes ülesannetes. Kord küsiti Aišalt, kuidas Prohvet (ﷺ) oma perekonnaga käitus. Ta vastas:

„Ta aitas oma pereliikmeid nende kodutöodes, kuid kui kõlas palvekutse, (jättis ta kõik katki ja) lahkus palvusele.”

Al-Barā ibn ‘Azib ütles:

„Ma nägin Jumala Sõnumitoojat (ﷺ) Kaeviku päeval kandmas mulda (mis oli kraavist välja kaevatud), kuni ta rind oli kõik sellega koos.” (Bukhari #2780)

21. Ausus: Aiša ütles:

„Kõigist omadustest vihkas Prohvet (ﷺ) kõige enam valelikkust. Kui keegi juhtus Provhete (ﷺ) ees valetama, pidas ta selle inimese peale seni viha, kuni sai teada, et too oli oma pattu kahetsenud.” (Tirmidhi #1973)

Isegi vaenlased tunnistasid ta ausust. Üks islami hullemaid vaenlasi Abu Zahl ütles: „Muhammed, ma ei ütle, et sa oled valetaja, ma vaid eitan seda, mille oled toonud ning millesse inimesi kutsud.”

Kõigeväelisem Jumal ütleb Koraanis:

« Me teame, et tõesti see, mida nad ütlevad, kurvastab sind. Tõesti, nad ei pea sind valetajaks, vaid need ebaõiglased eitavad Jumala märke. » (Koraan 6:33)

22. Jumala poolt seatud piiride austamine ning kuldse keskteie otsimine: Aiša ütles:

„Iga kord, kui Prohvetil (ﷺ) oli kahe võimaluse vahel valida, valis ta alati neist kahest lihtsama, kui see just patt ei olnud. Kui tegu oli patuga, hoidis ta sellest nii kaugele, kui vähegi võimalik. Jumala nimel, ta ei avaldanud kunagi soovi kätte maksta. Ta sai vaid vihaseks, kui inimesed ei austanud Jumala poolt seatud piire ning sellisel juhul maksis ta kätte (Jumala nimel).” (Bukhari #6404)

23. Meeldiv näoilme: Abdullah ibn Al-Harith ütles:

„Ma ei ole iial näinud meest, kes nii palju naerataks kui Jumala Sõnumitooja (ﷺ).” (Tirmidhi #2641)

24. Ausus ning usaldusväärsus: Prohvet (ﷺ) oli oma aususe poolest nii tuntud, et Meka uskmatudki, kes olid tema avalikud vaenlased, usaldasid oma väärtesemed tema kätte jätta. Tema ausus ning usaldusväärsus pandi proovile, kui ta Meka uskmatute tagakiusamise ning ta kaaslaste piinamise ning kodudest väljaviskamise tõttu Mekast lahkus. Ta palus oma nõbul Ali ibn Abu Talibil kolmeks päevaks oma lahkumise edasi lükata, et inimestele tema kätte usaldatud väärtesemed tagastada.²⁷

Veel üks näide tema aususest paistab silma *Hudaibiya* rahulepingu tingimustes, kus ta nõustus lepingu osaga, mis nägi ette, et mehi, kes tema juurest lahkuvad, tema juurde tagasi ei saadeta, samas kui need, kes Mekast tema juurde põgenevad, peavad sinna tagasi saadetud saama. Enne rahulepingu lõppemist õnnestus Abu Žandal ibn Amri nimelisel mehel Meka uskmatute juurest põgeneda ning Muhammedi (ﷺ) juurde jõuda. Uskmatud nõudsid Muhammedilt (ﷺ) ta lubaduse pidamist ning põgeniku tagasisaatmist. Jumala Sõnumitooja (ﷺ) ütles põgenenud mehele:

„Oo Abu Žandal, ole kannatlik ning palu Jumalat, et Ta annaks sulle kannatlikkust. Jumal aitab sind ja neid, keda taga kiusatakse ning kergendab teie vaeva. Me oleme nendega lepingu sõlminud ja kindlasti ei murra me seda ega käitu reeturlikult.”
(Baihaqi #18611)

25. Vaprus ning julgus: Ali ütles:

„Te oleks pidanud teda Badri päeval nägema! Me otsisime Sõnumitooja (ﷺ) juurest kaitset. Tema oli meie seast vaenlasele

²⁷ Ibn Hišami biograafia, köide 1, lk 493 (araabiakeelne väljaanne)

kõige lähemal. Sel päeval oli Jumala Sõnumitooja (ﷺ) meie hulgast kõige tugevam.” (Ahmad #654)

Tema vapruse ning julguse kohta tavaolukordades on Anas ibn Malik öelnud:

„Jumala Sõnumitooja (ﷺ) oli parim ning julgeim meie hulgast. Ühel ööl kartis Mediina rahvas hirmsasti ja nad läksid välja hääle suunas, mida nad olid öös kuulnud. Jumala Sõnumitooja (ﷺ) tuli neile vastu, saabudes kohast, kust hääle kostus ning olles kindlaks teinud, et kõik oli korras. Ta ratsutas Abu Talhale kuuluva sadulata hobuse seljas ning tal oli kaasas mõök. Ta rahustas inimesi, öeldes: ‘Ei ole midagi karta, ei ole midagi karta!’” (Bukhari #2751)

Ta ratsutas neile vastu saduldamata hobuse seljas, kaasa mõök, kuna seda oleks võinud vaja minna. Ta ei olnud teisi hääle põhjuse väljaselgitamiseks oodanud, nagu tavaliselt sellises situatsioonis tehtaks, vaid oli vapralt üksi asja uurima asunud.

26. Loomulik ujedus ning tagasihoidlikkus: Abu Ayūb Al-Ansari on edastanud, et Jumala Sõnumitooja (ﷺ) ütles: **„Sõnumitoojate käitumises on neli ühist joont: tagasihoidlikkus, parfüümi kasutamine, siwaki (hambapulka harjamiseks) kasutamine ja abielu.”** (Tirmidhi)

Aiša ütles: **„Üks naine küsis Prohvetilt (ﷺ) pesemise kohta, mida sooritatakse peale menstruatsiooni lõppu. Prohvet (ﷺ) vastas: ‘Puhasta end riidetükiga, mis on muskusega lõhnastatud.’ Prohvet (ﷺ) muutus seejärel häbelikuks ja keeras näo ära. Ma tõmbasin naise enda kõrvale ja seletasin talle, mida Prohvet (ﷺ) oli sellega mõelnud.”** (Bukhari #313)

27. Alandlikkus: Jumala Sõnumitooja (ﷺ) oli äärmiselt alandlik inimene. Ta oli nii alandlik, et kui keegi võõras oleks mošeesse

sisenenud ja Prohveti (ﷺ) istumiskohale lähenenud, samal ajal, kui too koos oma kaaslastega seal istus, ei oleks see võõras suutnud teda ta kaaslaste hulgast ära tunda. Anas ibn Malik ütles:

„Kord, kui istusime Jumala Sõnumitoojaga (ﷺ) mošees, lähenes üks mees kaamlil. Peale kaamli kinnisidumist küsis ta: ‘Kes teie hulgast on Muhammed?’ Jumala Sõnumitooja (ﷺ) istus koos kaaslastega maas, samal ajal (küünarnukile) nõjatudes. Me näitasime beduiinile õiget suunda: ‘See valge mees, kes seal (küünarnukile) nõjatub.’ Prohvet (ﷺ) ei paistnud mingil viisil oma kaaslaste hulgast silma.”

Prohvet (ﷺ) aitas alati vaeseid, puudustkannatajaid ja leski. Anas ibn Malik ütles:

„Üks poolhull Mediina naine ütles Prohvetile (ﷺ): ‘Ma tahan sinu käest millegi suhtes abi paluda.’ Ta aitas teda ning lahendas naise probleemi.” (Bukhari)

28. Halastus ning kaastunne: Abu Masūd al-Ansari ütles:

„Üks mees tuli Prohveti (ﷺ) juurde ning ütles: ‘Oo Jumala Sõnumitooja, Jumala nimel, ma ei palveta *faʿzri* palvet kuna teatud isik teeb selle väga pikaks.’ Ma ei ole iial Jumala Sõnumitoojat (ﷺ) niivõrd vihasena kõnet pidamas näinud. Ta ütles: ‘Oo rahvas, tõesti, teie hulgast on selliseid, kes ajavad inimesed minema! Kui te palvet juhite, tehke see lühidalt. Teie taga palvetavad ka vanad ning nõrgad ning sellised, kellel on erilised vajadused.’”
(Bukhari #670)

Kord käis Prohvet (ﷺ) oma lapselast vaatamas ning valas pisaraid.

„Jumala Sõnumitooja (ﷺ) istus lapse kõrval, kui too oli oma surivoodil. Lapse silmad kalgistusid nagu kivid. Kui Jumala Sõnumitooja (ﷺ) seda nägi, hakkas ta nutma. Sa’d küsis temalt: ‘Mis on, oo Jumala Prohvet?’ Ta vastas: ‘See on halastus, mis

Kõigeväelisem Jumal on oma sulaste südamesse pannud. Tõesti, Jumal halastab neile, kes halastavad teistele.” (Bukhari #6942)

29. Kannatlikkus ja püsivus: Anas ibn Malik ütles:

„Kord jalutasin ma Jumala Sõnumitooja (ﷺ) seltsis. Ta kandis kareda äärega kraega Jeemeni kuube. Üks beduiin haaras temast tugevasti kinni. Ma vaatasin tema kaelale ja nägin, et kraeäär oli sinna märgi jätnud. Beduiin ütles: ‘Oo Muhammed, anna mulle (veidi) Jumala rikkustest, mis sul on.’ Jumala Sõnumitooja (ﷺ) pöördus beduiini poole, naeratas ning käskis talle (veidi vara) anda.” (Bukhari #2980)

Teine näide tema kannatlikkusest on lugu juudi rabi Zaid ibn Sa'naga. Zaid oli midagi Jumala Sõnumitoojale (ﷺ) laenanud. Ta ütles:

„Kaks või kolm päeva enne laenu tagastamisaega võttis Jumala Sõnumitooja ühe Ansari mehe matustest osa. Abu Bakr, Omar, Othman ja veel mõned kaaslased olid koos Prohvetiga (ﷺ). Peale matusepalve palvetamist istus ta seina lähedale maha ja ma läksin tema juurde, haarasin tal kuue äärest, vaatasin talle karmilt otsa ning ütlesin: ‘Oo Muhammed, kas sa ei maksagi mulle laenu tagasi? Ma ei teadnud, et Abdul-Mutalibi perekonnas laenude tagasimaksmisega viivitatakse!’ Ma vaatasin Omar ibn al-Khattābi poole ja ta silmad olid vihast pungil. Ta vaatas mulle otsa ja ütles: ‘Oo Jumala vaenlane, kas nii räägitakse ja käitutakse Jumala Sõnumitoojaga? Selle nimel, kes on ta tõega saatnud, kui ma ei kardaks Taevalikest Aedadest välja jääda, lööksin ma sul oma mõõgaga pea maha! Prohvet (ﷺ) vaatas rahulikult Omarile otsa ja ütles: ‘Oo Omar, sa oleks võinud meid siiralt nõustada selle asemel, mis sa tegid. Mine ja maksa talle tagasi see võlg ja anna talle kakskümmend *sa'ad* (teatud mõõtühikut) rohkem, kuna sa hirmutasid teda!’

Omar tuligi koos minuga, maksis mulle võla tagasi ning andis kakskümmend *sa'ad* dateleid rohkem. Ma küsisin temalt: 'Mis see veel on?' Ta vastas: 'Jumala Sõnumitooja (ﷺ) käskis sulle selle anda, sest ma hirmutasin sind.' Ma küsisin: 'Oo, Omar, kas sa tead, kes ma olen?' Omar vastas: 'Ei, ei tea. Kes sa oled?' Ma ütlesin: 'Ma olen Zaid ibn Sa'na.' Omar küsis: 'Rabi?' Vastasin: 'Jah, rabi.' Seejärel küsis Omar: 'Miks sa siis ütlesid Prohvetile (ﷺ), mis ütlesid ja tegid talle, mis tegid?' Vastasin: 'Oo, Omar, olen näinud Jumala Sõnumitooja (ﷺ) juures kõiki prohvetlikkuse märke, välja arvatud kahte: (esiteks) tema kannatlikkust ning püsivust, mis käivad alati enne tema viha ning teiseks, mida karmim sa temaga oled, seda lahkemaks ning kannatlikumaks ta muutub. Nüüd olen ma ka need kaks tema omadust proovile pannud. Oo, Omar, ole mulle tunnistajaks, et ma olen rahul Jumalaga oma Issandana, islamiga oma usuna ning Muhammediga oma prohvetina. Samuti ole mulle tunnistajaks, et annan poole oma varast – ja ma olen Mediina üks rikkamaid mehi – almusena moslemitele, Jumala nimel.' Omar ütles: 'Sa ei saa oma vara jagada kõigile moslemitele, nii et ütle: ma jagan selle mõnedele Muhammedi (ﷺ) järgijatele.' Ma ütlesin: 'Siis jagan ma selle mõnedele moslemitele.' Me mõlemad läksime seejärel Jumala Sõnumitooja (ﷺ) juurde tagasi. Ma ütlesin talle: 'Tunnistan, et ei ole ühtki teist tõelist kummardamist väärt jumalust peale Jumala ja et Muhammed (ﷺ) on Jumala sulane ning Sõnumitooja.' Ta uskus Muhammedi (ﷺ), oli tunnistajaks mitmetele lahingutele ning suri Tabūki lahingus vaenlase vastu võideldes. Olgu Jumal Zaidile armuline.' (Ibn Hibban #288)

Veel üks märkimisväärne näide Muhammedi (ﷺ) andestusest ning sihikindlusest on ajast, mil ta andestas Meka rahvale peale linna vallutamist. Jumala Sõnumitooja (ﷺ) kutsus kokku inimesed, kes olid teda ning ta kaaslasi teotanud, piinanud ning neile halba teinud ja nad Mekast välja ajanud. Ta ütles neile:

„Mida te arvate, et ma teiega nüüd teen?” Nad vastasid: „Sa teed vaid midagi head, kuna sa oled hea ja lahke vend ning hea ja lahke nõbu!” Prohvet (ﷺ) vastas: „Minge - te olete vabad.” (Baihaqi #18055)

30. Kannatlikkus: Jumala Sõnumitooja (ﷺ) oli tõesti kannatlikkuse musternäidiseks. Enne, kui temast prohvet sai, oli ta oma rahvaga nende iidolikummardamises ning patustamistes väga kannatlik. Ta oli kannatlik ja tolerantne ka siis, kui temast oli juba prohvet saanud ning kui Meka uskmatu rahvas teda ning ta kaaslasi taga kiusas. Hiljem oli ta ka Mediina silmakirjateenrite kiusamise suhtes kannatlik ning tolerantne.

Ta kannatlikkus pandi väga tugevasti proovile, kui ta kaotas üksteise järel inimesed, keda väga armastas. Tema eluajal suri ta abikaasa Khadiža, nagu ka kõik ta lapsed, välja arvatud ta tütar Fatima. Ka ta onud Hamza ja Abu Talib surid ta eluajal. Prohvet (ﷺ) oli alati kannatlik ning otsis abi Jumalalt. Anas ibn Malik ütles:

„Sisenesime Prohvetiga (ﷺ) sepa Abu Saifi majja. Abu Saifi naine oli ta poja Ibrahīmi amm. Jumala Sõnumitooja (ﷺ) tõstis oma poja Ibrahīmi sülle, tõmbas sõõrmetesse tema lõhna ning suudles teda. Mõne aja pärast läks ta taas oma poega vaatama; laps oli suremas. Prohvet (ﷺ) hakkas nutma. Abdurrahmān ibn Auf ütles: ‘Oo, Jumala Prohvet, ka sina nutad!’ Sõnumitooja (ﷺ) vastas: ‘Oo, Ibn Auf, see on õnnistus.’ Prohvet (ﷺ) nuttis edasi ning ütles: ‘Silmad valavad pisaraid, süda on täis kurbust ning me ütleme vaid, mis Jumalale meelepärane ja oleme sinu surma üle kurvad, oo Ibrahīm!’” (Bukhari #1241)

31. Õiglus ning õigsus: Jumala Sõnumitooja (ﷺ) oli igas oma elu aspektis nagu ka usu rakendamisel õiglane. Aiša ütles:

„Quraiši hõimu liikmed olid väga mures ühe Makhzūmi hõimu naise pärast, kes oli varguse toime pannud. Nad arutasid seda omavahel ning küsisid: ‘Kes küll võiks tema eest Jumala Sõnumitooja (ﷺ) ees kosta?’ Lõpuks otsustasid nad: ‘Kes teine julgeks selles osas Jumal Sõnumitoojaga (ﷺ) rääkida kui Osama ibn Zaid, kes on Jumala Sõnumitooja (ﷺ) lemmik noorte hulgas.’ Nii läiski Osama Jumala Sõnumitooja (ﷺ) ette selle naise eest paluma. Jumala Sõnumitooja (ﷺ) ütles: ‘Oo Osama, kas kostad sellise eest, kellele Jumal on määranud karistuse?’ Jumala Sõnumitooja (ﷺ) tõusis ning jätkas: ‘Terved rahvad enne teid on hävinud, kuna kui rikkad nende hulgast varastasid, siis lasid nad neil minna; kuid kui seda tegid vaesed, siis said nad karistada. Jumala nimel, kui Fatima Muhammedi tütar varastaks, lõikaksin tal käe otsast.’” (Bukhari #3288)

Jumala Sõnumitooja (ﷺ) oli õiglane ning lubas ka inimestel endale kätte maksta, kui ta oli neile midagi teinud. Usaid ibn Hudhair ütles:

„Kord tegi üks Ansari mees inimestele nalja ning ajas neid naerma. Prohvet (ﷺ) läks mööda ning torkas teda õrnalt puuksaga, mis tal käes oli. Mees hüüdis: ‘Oo, Jumala Prohvet, luba mul sulle kätte maksta!’ Prohvet (ﷺ) vastas: ‘Lase käia!’ Mees ütles: ‘Oo, Jumala Sõnumitooja, sul on riie seljas, aga mul ei olnud, kui sa mind torkasid!’ Jumala Sõnumitooja (ﷺ) kergitas oma pealisrüüd (et oma külge paljastada) ja Ansari mees (vaid) suudles teda (sinna), öeldes: ‘Tahtsin vaid seda teha, oo Jumala Sõnumitooja!’” (Abu Dawūd #5224)

32. Jumalakartlikkus ning Jumala meenutamine: Jumala Sõnumitooja (ﷺ) oli väga tähelepanelik Jumala õiguste suhtes. Abdullah ibn Masūd ütles:

„(Kord) ütles Jumala Sõnumitooja (ﷺ) mulle: ‘Retsiteeri mulle Koraani!’ Küsisin: ‘Kas peaksin mina Koraani retsiteerima

sulle, kellele see avaldati?’ Prohvet (ﷺ) vastas: ‘Jah.’ Hakkasin retsiteerima Surat an-Nisā²⁸, kuni jõudsin järgneva värsini:

« Kuidas siis kui toome igast rahvast tunnistaja ja me toome sind tunnistajaks nende inimeste vastu! » (Koraan 4:41)

Seda värssi kuuldes ütles Jumala Sõnumitooja (ﷺ): ‘Aitab!’ Ma pöörasin ringi ja nägin, et Jumala Sõnumitooja (ﷺ) nuttis.” (Bukhari #4763)

Aiša ütles:

„Kui Jumala Sõnumitooja (ﷺ) nägi taevas tumedaid pilvi, hakkas ta rahutult edasi-tagasi majast välja ja majja sisse käima. Niipea, kui sadama hakkas, Prohvet (ﷺ) rahunes. Aiša küsis talt selle kohta ning ta vastas: ‘Ma ei tea, kuid võib olla nii, nagu mõned inimesed on öelnud:

« Kui nad siis nägid seda (karistust) vihmapilve (kujul) nende orgude poole tulemas, ütlesid nad: ‘See pilv annab meile vihma!’ Kuid see on vaid see (õnnetus), mida tagant kiirustasite! Tuul selle sees on valulikuks karistuseks! » (Koraan 46:24)” (Bukhari #3034)

33. Südamerahu: Omar ibn al-Khattāb ütles:

„Sisenesin Prohveti (ﷺ) majja ning leidsin ta matil istumas. Tal oli kiududega täidetud nahkpadi ning veepott jalge ees. Seinale olid riputatud mõned riided. Matt, millel ta lamas, oli jätnud ta küljele jäljed.” Kui Omar seda nägi, hakkas ta nutma ning Sõnumitooja (ﷺ) küsis temalt: ‘Miks sa nutad?’ Omar vastas: ‘Oo, Jumala Prohvet, Khosrau ja Cesar naudivad parimat sellest maailmast ja sina kannatad vaesust?!’ Ta vastas: ‘Kas sa ei ole rahul sellega, et nemad naudivad seda ilma ning meie teispoonsust?’” (Bukhari #4629)

²⁸ Koraani neljas peatükk.

34. Loota head isegi oma vaenlastele: Aiša ütles:

„Küsisin Jumala Sõnumitoojalt (ﷺ): ‘On sul olnud raskemat ning pingelisemat päeva kui Uhudi lahing?’ Ta vastas: ‘Olen su rahva tõttu palju kannatanud. Kõige kannatuserikkam oli al-’Aqaba päev, mil rääkisin Ali ibn Abd Yalil ibn Abd Kilāliga (et temalt toetust saada), kuid pidin temas pettuma – ta jättis mu maha. Lahkusin sealt, olles väga murelik ning edasi kõndides, kuni jõudsin kohani, mida nimetatakse Qarn Ath-Tha’alib, tõstsin pea taeva poole ning nägin mind varjavat pilve. Ingel Gaabriel kutsus mind ning ütles: ‘Oo, Muhammed, Kõigeväeline Jumal on kuulnud, mis su rahvas on sulle öelnud ja ta saatis mägede eest vastutava ingli, et saaksid tal kästa teha, mida soovid.’” Prohvet (ﷺ) jätkas: ‘Mägede eest vastutav ingel hüüdis mind ning ütles: ‘Jumal õnnistagu sind ning hoidku sind kurjast! Oo, Muhammed, ma teen mida iganes käsid mul teha. Kui soovid, võin kaks mäge omavahel kokku tuua ning nad kõik puruks muljuda.’” Jumala Sõnumitooja (ﷺ) ütles: ‘Võib-olla toob Jumal neist esile järeltulijad, kes kummardavad ainult üksi Teda ning ei omista Talle kaaslasi.’” (Bukhari #3059)

Prohveti (ﷺ) viisakas käitumine

1. Prohveti (ﷺ) lähedane suhe oma kaaslastega:

Prohvet (ﷺ) oli oma kaaslastega väga lähedane. See paistab kohe Prohveti (ﷺ) elulugu uurides silma. Jarīr ibn Abdullah ütles:

„Kogu minu moslemiks oleku aja jooksul ei ole Prohvet (ﷺ) iial mind keelanud temaga istumast. Kui ta mulle otsa vaatas, siis alati naeratusega. Kord kaebasin talle, et ma ei oska ratsutada ning ta patsutas mind rinnale ning palus minu eest Jumalat: ‘Oo, Jumal, muuda ta tasakaalukaks ning tee ta teistele juhiks ning õige tee juhatajaks.’” (Bukhari #5739)

2. Prohvet (ﷺ) lahutas oma kaaslaste meelt ning naljatas nendega: Al-Hasan ütles:

„Prohveti (ﷺ) juurde tuli vana naine ning palus: ‘Oo, Jumala Sõnumitooja, palu Jumalat, et ta võtaks mind Paradiisi vastu!’ Muhammed (ﷺ) vastas: ‘Vanad naised ei sisene Paradiisi!’ Seepeale lahkus vana naine nuttes ning Prohvet (ﷺ) ütles: ‘Õelge talle, et ta ei sisene Paradiisi vana naisena, kuna Jumal ütleb:

« Tõesti, Me oleme loonud nad (noorte neidudena) erilisest meistriteosest ning teinud neist neitsid, kes armastavad samaealisi (abikaasasid). » (Koraan 56:35-37)”

Prohvet (ﷺ) mitte ainult ei naljatanud oma kaaslastega verbaalselt, vaid ka füüsiliselt. Anas ibn Malik ütles:

„Beduiin nimega Zahir ibn Haram tegi Prohvetile (ﷺ) kingitusi ning valmistas ta jaoks ka vajalikke asju. Prohvet (ﷺ) ütles: ‘Zahir on meie kõrb ning meie tema linn.’

Kord lähenes Prohvet (ﷺ) talle seljatagant, kui ta oli parasjagu oma kaupa müümas, ning kallistas teda. Zahir ütles: ‘Lase lahti!’ Kui ta sai aga aru, et see oli Prohvet (ﷺ), kes teda kallistas, siis surus ta oma selja Sõnumitooja (ﷺ) rinna vastu. Jumala Sõnumitooja (ﷺ) ütles: ‘Kes ostab minult selle orja?’ Zahir ütles: ‘Oo Jumala Sõnumitooja, ma olen väärtusetu!’ Jumala Sõnumitooja (ﷺ) aga ütles: ‘Jumal ei pea sind väärtusetuks.’ või siis ‘Sa oled Jumala jaoks igati väärtuslik.’” (Ibn Hibban #5790)

3. Ta pidas oma kaaslastega nõu: Prohvet (ﷺ) küsis alati oma kaaslastelt selliste küsimuste osas nõu, mille kohta Jumal mingit käsku ei olnud andnud. Ta arvestas alati nende arvamuste ning seisukohtadega. Abu Huraira ütles:

„Ma ei ole iial näinud kedagi, kes oleks nii huvitatud oma kaaslaste siiratest nõuannetest kui Jumala Sõnumitooja (ﷺ).”
(Tirmidhi #1714)

4. Haigete, ükskõik kas moslemite või mitte-moslemite, külastamine: Prohvet (ﷺ) muretses oma kaaslaste pärast ning päris alati nende tervise järele. Kui ta kuulis, et mõni tema kaaslastest oli haigeks jäänud, ruttas ta temaga sel hetkel koos olevate kaaslastega haige juurde. Ta ei külastanud mitte ainult haigeid moslemeid, vaid ka mitte-moslemeid. Anas ibn Malik ütles:

„Juudipoiss, kes Prohveti (ﷺ) jaoks töötas, jäi haigeks ning Prohvet (ﷺ) ütles: ‘Lähme teda vaatama.’ Nad läksid teda vaatama ning leidsid isa ta kõrval istumas. Jumala Sõnumitooja (ﷺ) ütles: ‘Tunnista, et ei ole teist jumalust, kes vääriks kummardamist peale Jumala ja ma kosten sinu eest Viimsel Kohtupäeval.’ Poiss vaatas oma isale otsa ning isa ütles: ‘Tee, nagu Abul-Qasim ütles!’ Poiss lausus: ‘Ei ole teist jumalust peale Jumala ning Muhammed

(ﷺ) on viimane sõnumitooja.' Jumala Sõnumitooja (ﷺ) ütles: 'Kõik ülistus olgu Jumalal, kes päästis ta põrgutulest.'" (Ibn Hibban #2960)

5. Ta oli tänulik tema vastu osutatud headuse eest ning tasus sellele lahkelt: Abdullah ibn Omar ütles, et Jumala Sõnumitooja (ﷺ) oli öelnud:

„Kes iganes otsib varjupaika Jumala juures teie kurja vastu, ärge sellele liiga tehke. Kes iganes küsib teilt Jumala nimel, sellele andke. Kes iganes teid külla kutsub, võtke ta kutse vastu. Kes iganes teile teene osutab või heateo teeb, tasuge talle samaga ning kui te ei leia midagi, millega tasuda, siis paluge pidevalt tema eest Jumalat, kuni olete talle tasunud.” (Ahmed #6106)

Aiša ütles:

„Jumala Sõnumitooja (ﷺ) võttis kingitused vastu ning tasus nende eest lahkelt.” (Bukhari #2445)

6. Sõnumitooja (ﷺ) armastus kõige ilusa ning hea vastu: Anas ütles:

„Jumala Sõnumitooja (ﷺ) käsi oli pehmem kui ükskõik milline siid, mida iganes olin katsunud ning tema lõhn oli magusam kui ükskõik milline parfüüm, mida iganes olin nuusutanud.” (Bukhari #3368)

7. Jumala Sõnumitoojale (ﷺ) meeldis teiste eest kistes neid aidata: Abdullah ibn Abbas ütles:

„Barīra abikaasaks oli ori nimega Mughīth. Nägin teda Mediina tänavatel oma naise järel kõndimas, pisarad habemelt tilkumas. Jumala Sõnumitooja (ﷺ) ütles Al-Abbasile: 'Kas see ei pane sind imestama, kui väga Mughīth armastab Barīrat ning kui väga

naine teda ei salli?’ Prohvet (ﷺ) ütles Barīrale: ‘Miks ei lähe sa ta juurde tagasi?’ Naine vastas: ‘Kas käsid mul seda teha?’ Prohvet (ﷺ) vastas: ‘Ei, kuid ma kosten tema eest.’ Naine vastas: ‘Mul ei ole teda tarvis.’” (Bukhari #4875)

8. Jumala Sõnumitooja (ﷺ) teenindas end ise: Aiša ütles:

„Minult on küsitud, kuidas Jumala Sõnumitooja (ﷺ) oma kodus käitus. Ta oli nagu iga teine mees: pesi oma riideid, lüpsis oma lammast ning teenindas end ise.” (Ahmed #24998)

Prohveti (ﷺ) suurepäraseid kombed ei pannud teda mitte ainult ise end teenindama vaid ta tegi seda ka teiste jaoks. Aiša ütles:

„Minult on küsitud, kuidas Jumala Sõnumitooja (ﷺ) kodus käitus. Ta aitas igapäevaste toimetustega ning kui kuulis palvekutset (jättis kõik katki ning) läks mošeesse.” (Bukhari #5048)

Erapooletud tunnistused õiglusest ning võrdsusest

1. Saksa poeet **Wolfgang Goethe**²⁹ ütles: „Otsisin ajaloost inimparadigmat ning leidsin selle Muhammedis.”

2. **Professor Keith Moore**³⁰ ütles oma raamatus „Arenev inimene”³¹:

„Minu jaoks on vägagi selge, et kõik see informatsioon pidi Muhammedile tulema Jumalalt, kuna enamus antud fakte on teaduse poolt avastatud alles palju sajandeid hiljem. See on minu jaoks kindlaks tõendiks, et Muhammed pidi olema Jumala saadik.”

Ta ütles veel: „Mul ei ole sugugi raske leppida sellega, et tegemist on jumaliku inspiratsiooni või revelatsiooniga, mis ta nende väideteni viis.”

3. **Dr Maurice Bucaille**³² ütles oma raamatus „Koraan ja teadus”³³:

„Selle (Koraani) täiesti objektiivne modernse teaduse valguses uurimine tunnistab nende kahe nõsolekut, nagu juba varem mitu

²⁹ Saksa kirjanik ja teadlane, poeesia, draama ning romaanide suurepärase meister. Ta viis läbi teaduslikke uurimusi erinevates valdkondades, eriti botaanikas ning oli valitsuses mitmel kõrgel kohal.

³⁰ Üks maailma prominentsemaid anatoomia ja embrüoloogia teadlasi, Kanada Anatoomide Assotsiatsiooni endine president, Toronto Ülikooli anatoomia ja rakubioloogia emeriitprofessor.

³¹ „The Developing Human”

³² Väljapaistev Prantsuse kirurg, teadlane, õpetlane ning raamatu „La Bible, le Coran et la Science” („Piibel, Koraan ja teadus”) autor.

³³ „La Bible, le Coran et la Science”

korda öeldud sai. On täiesti mõeldamatu, et inimene Muhammedi ajast oleks suuteline midagi taolist väitma. Seda kinnitavad meile meie tänapäevased teadmised. Sellised kaalutlused annavadki Koraani revelatsioonile täiesti ainulaadse koha ning sunnivad neutraalsel seisukohal teadlasi tunnistama, et on võimatu kõigele sellele vaid materiaalsest seisukohast lähtudes seletust leida.”

4. Annie Besant³⁴ ütles raamatus „Mohammadi elu ning õpetus”³⁵:

„On võimatu, et keegi, kes õpib suure araabia prohveti elu ning iseloomu kohta, kes teab, kuidas ta õpetas ning kuidas elas, võiks selle vägeva mehe, ühe Kõigekõrgema suure sõnumitooja, suhtes tunda midagi vähemat kui sügavat austust. Ning kuigi see, mida ma teile ütlen, võib paljuski korrata seda, mis juba paljudele tuttav, imetlen ma ise, iga kord, kui taas tema kohta loen, teda uut moodi, tunnen uut moodi austust selle võimsa araabia õpetaja vastu.”

5. Dr Gustav Weil³⁶ on oma raamatus „Islamirahvaste ajalugu”³⁷ öelnud:

„Muhammed oli oma rahvale säravaks eeskujuks. Tema iseloom oli puhas ning ilma ühegi plekita. Tema kodu, riietumisstiili kui ka toitu iseloomustas äärmine lihtsus. Ta oli niivõrd lihtne, et tema kaaslased ei avaldanud talle mingil erilisel viisil austust ning ta ei palunud iial ühelgi orjal teha midagi, millega ta ise hakkama sai. Ta oli kõigile ja igal ajal kättesaadav. Ta külastas haigeid ning oli kõigi suhtes kaastundlik.

³⁴ Inglise teosofist, filosoof ning poliitiline figuur, kes propageeris India iseseisvust ning hariduslikke reforme.

³⁵ „The Life and Teachings of Mohammad”

³⁶ Kuulus Saksa orientalist, surnud 1889.

³⁷ „History of the Islamic Peoples”

Tema heatahtlikkus ning lahkus olid piiritud nagu ka tema murelik hoolitsus ühiskonna heaolu eest.”³⁸

6. Maurice Gaodefroy³⁹ ütles:

„See, et Muhammed oli prohvet ja mitte teoloog, on ilmselge fakt. Teda ümbritsevad mehed, kes moodustasid algelise islamikogukonna mõjuka eliidi, rahuldusid tema poolt Jumala nimel välja kuulutatud seaduse täitmise ning tema õpetuse ning eeskuju järgimisega.”⁴⁰”

7. Washington Irving⁴¹ ütles:

„Tema militaarsed võidud ei toonud endaga kaasa mingit uhkust ega mõttetut hiilgust, nagu oleks kindlasti juhtunud, kui ta oleks seda kõike teinud vaid isekatel eesmärkidel. Oma võimu kõrgajal säilitas ta samasuguse lihtsuse nii oma käitumises kui välimuses, nagu ka ta elu raskematel perioodidel. Ta oli kaugel eneseülistusest – talle ei meeldinud isegi, kui keegi sisenedes talle kuidagi erilisel moel austust avaldas.”⁴²”

³⁸ Afzalur-Rahman, „Encyclopedia of Seerah” („Sira (elulugude) entsüklopeedia”)

³⁹ Tuntud Prantsuse lingvist, sotsioloog, religiooniajaloolane; islamimaailma ajaloo ekspert; surnud 1957.

⁴⁰ Afzalur-Rahman, „Encyclopedia of Seerah” („Sira (elulugude) entsüklopeedia”)

⁴¹ Kuulus kirjanik, surnud 1859.

⁴² Afzalur-Rahman, „Encyclopedia of Seerah” („Sira (elulugude) entsüklopeedia”)

Prohveti (ﷺ) abikaasad

Pärast oma esimese naise Khadiža surma abiellus Prohvet (ﷺ) kokku üheteistkümne naisega, kes kõik olid lesed või lahutatud, välja arvatud Aiša. Kuus tema naistest olid Quraiši hõimust ning viis muudest araabia hõimudest. Prohvet (ﷺ) abiellus nende naistega mitmetel põhjustel:

1. Religioossed ning seadusandlikud põhjused: Prohveti (ﷺ) abielu Zainab bint Jahšiga. Teadmatuse ajajärgu araablased keelasid mehel oma adopteeritud poja eksnaisega abielluda, kuna nad eeldasid, et adopteeritud poeg on sama, mis oma poeg. Prohvet (ﷺ) abiellus Zainabiga, kuigi viimane oli olnud varem ta adopteeritud poja Zaid ibn Haritha abikaasa. Kõigeväeline Jumal ütleb Koraanis:

« Ja kui sa ütlesid temale, keda Jumal oli soosinud ning keda sina olid soosinud ‘hoia oma naine endale ning karda Jumalat’ ja sa hoidsid endas midagi, mille Jumal välja tõi ning sa kartsid inimesi, kuigi Jumalal on rohkem õigust kardetud olla. Kuid kui Zaid oli täitnud oma vajaduse tema järele (temast lahutanud), andsime ta sulle naiseks, et ei oleks usklitele raskusi oma adopteeritud poegade abikaasadega (abiellumises), kui nood (pojad) on täitnud oma vajaduse nende järele (nendest lahutanud). Ja Jumala käsud saavad täidetud. » (Koraan 33:37)

2. Poliitilised põhjused ning islami levitamine, inimeste kutsumine islamisse ning araabia hõimude poolehoiu võitmine: Jumala Sõnumitooja (ﷺ) abiellus naistega suurimatest ning tugevaimatest araabia hõimudest. Ta käskis oma kaaslastel sama teha. Prohvet (ﷺ) ütles Abdurrahmān ibn Aufile:

„Kui nad sulle alluvad (võtavad vastu islami), siis abiellu hõimupealiku tütrega.”

Dr Cahan⁴³ ütles: „Mõned tema elu aspektid võivad meile tänapäevase mentaliteedi tõttu hämmastavad tunduda. Sõnumitoojat süüdistatakse ilmalike mõnude jahtimise ning naiste pärast, kellega ta pärast Khadiža surma abiellus. On kinnitust leidnud, et enamus nendest abieludest olid sõlmitud poliitilistel põhjustel, teatud suursuguste isikute ning hõimude lojaalsuse võitmiseks.”

3. Sotsiaalsed põhjused: Prohvet (ﷺ) abiellus osade lahingutes või islami kuulutamisel surma saanud kaaslaste abikaasadega. Ta abiellus nendega, et neile ning nende surma saanud abikaasadele austust avaldada, kuigi nad olid temast vanemad.

Veccia Vaglieri⁴⁴ on oma raamatus „Islami kaitseks”⁴⁵ öelnud:

„Kogu oma nooruse jooksul oli Muhammed (ﷺ) abielus vaid ühe naisega, kuigi see on mehe seksuaalsuse tippaeg. Kuigi ta elas ühiskonnas, kus polügaamia oli üldiseks kombeks ning lahutus väga lihtne, abiellus ta vaid ühe naisega, kuigi too oli temast vanem. Kahekümne viie aasta jooksul oli ta oma naisele ustavaks abikaasaks. Ta abiellus uuesti alles pärast oma esimese abikaasa surma. Sel ajal oli ta viiekümneaastane. Iga järgneva naisega abiellus ta sotsiaalsel või poliitilisel põhjusel. Ta kas tahtis neid jumalakartlikke naisi austada või teatud hõimude usaldust võita, et islam ka nende hulgas leviks. Ükski Muhammedi (ﷺ) naistest ei olnud ei neitsi, noor ega ilus, välja arvatud Aiša. Kuidas saaks siis keegi väita, nagu oleks tegu olnud himura mehega? Ta oli mees, mitte jumal. Ta oli kõigi oma naiste suhtes õiglane ega teinud nende vahel millegi suhtes vahet. Ta järgis

⁴³ Prantsusmaa 20. sajandi tuntud orientalist, araabia filoloog.

⁴⁴ Kuulus Itaalia orientalist.

⁴⁵ „In Defence of Islam”

eelnevate prohvetite, nagu näiteks Moosese, teguviisi. Keegi ei ole nende polügaamsust pahaks pannud. Kas inimesed panevad pahaks Muhammedi (ﷺ) polügaamsust, kuna meil on ta elu kuni pisimate detailideni teada, samas kui eelnevate prohvetite eludest teame me vähe?”

Thomas Carlyle ütles: „Pärast kõike seda, mida me Mahometi kohta teame, võime väita, et ta ei olnud meelas mees. Eksiksime suuresti, kui peaksime teda tavaliseks elunautlejaks, kelle peamiseks eesmärgiks on nauding, igasugune maine nauding.⁴⁶”

⁴⁶ „Heroes, Hero-Worship and the Heroic in History” („Kangelased, kangelaste kummardamine ja kangelaslikkus ajaloos”)

Tõendid Muhammedi (ﷺ) prohvetlikkuse kohta eelnevatest pühakirjadest

Prohveti (ﷺ) õigsuse kohta on palju tõendeid, järgnevalt vaid mõned neist.

Tõendeid Koraanist:

1. Kõigeväelisem Jumal ütleb:

« Muhammed ei ole teie hulgast ühegi mehe isa, kuid ta on Jumala Sõnumitooja ja viimane prohvetite reas ning Jumal teab kõigest kõike. » (Koraan 33:40)

2. Jeesus, rahu olgu temaga, andis oma gospelis edasi hea uudise Muhammedi (ﷺ) tulekust. Kõigeväelisem Jumal ütleb:

« Ning kui Jeesus Maarja poeg ütles: ‘Oo, Iisraeli lapsed, tõesti, ma olen teile (saadetud) Jumala Sõnumitooja, kes kinnitab Toorat (mis on tulnud) enne mind ning annab edasi hea uudise Sõnumitoojast, kes tuleb peale mind ning kelle nimi on Ahmad.⁴⁷ Kuid kui ta tuli nende juurde selgete märkidega, ütlesid nad: ‘See on kindlasti nõidus!’ » (Koraan 61:6)

⁴⁷ Prohveti (ﷺ) nime teine variant, tuleb samast tüvest - HMD.

Tõendeid Sunnast⁴⁸:

Prohvet (ﷺ) ütles:

„Näide minu ning minule eelnevate prohvetite kohta on nagu lugu mehest, kes ehtas maja. Maja sai perfektne, kuid sellel puudus üks telliskivi. Inimesed käisid ümber maja, uurisid imestunult selle täiuslikkust ning ütlesid: ‘Kui poleks vaid seda auku seal!’ Prohvet (ﷺ) ütles: ‘Mina olen see tellis, ma olen viimane prohvetite seas.’”
(Bukhari #3342)

Tõendeid eelnevatest pühakirjadest:

Ataa' ibn Yasār ütles: „Ma kohtusin Abdullah ibn Amr ibn Al-Aasiga ning palusin teda: ‘Räägi mulle Jumala Sõnumitooja (ﷺ) kirjeldusest Tooras.’ Ta vastas: ‘Teda on Tooras kirjeldatud umbes samamoodi kui Koraaniski: ‘Tõesti, oleme sind saatnud tunnistajaks (inimkonnale) ning heade sõnumite toojaks ning hoiatajaks, tavarahva kaitsjaks ning abistajaks. Sa oled Minu sulane ning Sõnumitooja, ma kutsusin sind *Mutawakkil* (Usaldusväärne). Sa ei ole ei halbade kommetega ega jäme, sa ei tõsta häält. Sa ei maksa halvale kätte halvaga, selle asemel sa andestad. Ma ei võta tema hinge enne, kui olen rahvaid juhtinud ning kui nad ütlevad: ‘Ei ole teist tõelist jumalust, kes väärriks kummardamist, peale Jumala.’ ning kui nad näevad selgelt Tõde.’”

⁴⁸ ar k – „viis”, „praktika”, „teguviisid”; Prohveti (ﷺ) ütlused, teod, nõusolekud, mittenõustumised, iseloomu ja füüsiliste omaduste kirjeldus.

Ataa' ütles: „Ma kohtusin rabi Ka'biga ning küsisin temalt selle jutustuse kohta ning tema seletus ei erinenud Abdullah ibn Amr ibn Al-Aasi omast, välja arvatud väikesed erinevused sõnastuses.”
(Baihaqi #13079)

Abdul-Ahad Dawud⁴⁹ ütles: „Olen oma väidete lähtepunktina püüdnud kasutada Piibli erinevaid osi, mille puhul lingvistilised lahkavused puuduvad. Ma ei kasuta siinkohal ei ladina, kreeka ega aramea versiooni, kuna see oleks mõttetü. Tsiteerin Briti ja Välismaa Piibli seltsi poolt välja antud Piibli parandatud versiooni⁵⁰.

5 Moosese raamatu 18. peatüki 18. värsist võime lugeda: „*Ma äratan neile ühe prohveti nende vendade keskest, niisuguse nagu sina, ja ma panen oma sõnad ta suhu ja ta räägib neile kõik, mis mina teda käsin!*” Kui see ettekuulutus ei käi Prohvet Muhammedi (ﷺ) kohta, siis on see veel siiani täitmata. Prohvet Jeesus ei ole kunagi väitnud, et need sõnad tema kohta käiksid. Isegi ta õpilased olid samal arvamusel: nad ootasid selle ettekuulutuse täidminekuks Jeesuse teist tulekut. Seega on siiani kõik olnud ühisel arvamisel ning Jeesuse esimest tulekut ei peeta „prohveti nagu sina” saabumiseks ning ka tema teine tulek ei saaks selle ettekuulutuse lubadust täita. Kristlik kirik usub, et Jeesus saabub kui kohtumõistja ja mitte kui seadusandja, kuid ettekuulutuses lubatu peab tulema ‘tulise seadusega paremas käes’.”

Lubatud prohveti iseloomu kindlaks tegemisel on väga suureks abiks veel üks Moosese ennustus, kus räägitakse Jumala paistmisest Meka Paarani mäelt. 5 Moosese raamatu sõnad kõlavad järgmiselt: „*Jehoova tuli Siinailt ja tõusis neile Seirist; ta paistis Paarani mäelt ning ta tuli kümne tuhande pühakuga; ta paremast käest saabus tuline seadus neile.*” (5Mo.33:2)

⁴⁹ Endine Rooma katoliku preester David Benjamin Keldani, sündinud 1867. aastal Urmias Pärsias.

⁵⁰ Eestikeelne Piibli tõlge - Piibel, Vana ja Uus Testament. Finnish Bible Society, 1991; välja arvatud 5Mo.33:2, mis inglisekeelsest Piiblist erineb.

Nende sõnadega on Issandat võrreldud paistva päikesega. Ta tuleb Siinailt ning särab Seirist, kuid oma täies hiilguses paistab ta Paarani mäelt, kus ta pidi ilmuma kümne tuhande pühakuga, paremas käes tuline seadus. Ühelgi juudil, kaasa arvatud Jeesusel, ei olnud Paarani midagi pistmist. Haagar (või Hažar) ja ta poeg Ismael rändasid Beer-Seba kõnnumaal ning hiljem elasid Paarani lähistel (1Mo.21:21). Ismael abiellus egiptlannaga ning tema esmasündinust, Keedarist, pärinevad araablased, kes on alati elanud ja elavad siiani Paarani kõnnumaal. Ja kui kõik on sellega nõus, et Prohvet Muhammedi (ﷺ) esiisade liin läheb läbi Keedari Ismaelini välja ning ta on prohvet, kes ilmus Paarani kõnnumaale, sisenes Mekasse kümnest tuhandest mehest koosneva armeega ning andis oma rahvale edasi tulise seaduse, siis kas ei tuleks ka tunnistada, et eelnev ennustus on sõna-sõnalt täide läinud?

Habakukis lausutud prohvetlikud sõnad on erilise tähtsusega. Seal on öeldud: „*Tema (Paarani püha mehe) aulikkus katab taevaid ja maa on täis tema kiitust.*” (Ha.3:3). Sõnal „kiitus” on siin eriline tähendus, kuna Muhammedi nime literaalne tähendus oleks „kiidetud”. Paarani kõnnumaa rahvale oli lubatud ilmutus Jumalalt: „*Tõstku häält kõrb ja selle linnad, külad, kus Keedar elab! Kaljude elanikud hõisaku, hüüdku valjusti mägede tippudelt! Andku nad Jehoovale au ja kuulutagu saartel tema kiidetavust! Jehoova läheb välja nagu kanglane, Ta õhutab võitlusindu otsegi sõjamees; ta tõstab sõjakisa, hüüab valjusti, et saada võitu oma vaenlaste üle.*” (Js.42:11-13)

Sellega on seotud veel kaks Keedariga seotud märkimist väärivat ennustust. Üks neist on Jesaja 60. peatükis: „*Tõuse, paista, sest sinu valgus tuleb ja Jehoova auhiilgus koidab su kohal ... Sind katab kaamelite hulk, Midjani ja Eefa noored kaamelid; kõik tulevad Sebast ... Su juurde kogunevad kõik Keedari karjad, sind teenivad Nebajoti jäärad: meelepärasena tulevad need mu altari peale ja ma teen veelgi ilusamaks oma ilusa koja.*” (Js.60:1-7)

Veel teinegi ennustus pärineb Jesajast: „*Ennustus Araabia kohta: Ööbige Araabia tihnikuis, dedanlaste killavoor! Minge vastu janustele, viige neile vett! Teemamaa elanikud, astuge oma leivaga põgenike ligi! Sest nad põgenevad mõõkade eest, paljastatud mõõga eest, vinnastatud ammu eest ja sõja raskuste eest. Sest Issand ütles mulle nõnda: 'Veel aasta, palgalise aastate sarnaselt, ja kõik Keedari hiilgus on kadunud. Jääk Keedari poegade kangelaste ambude arvust jääb väheseks.'*” (Js.21:13-17)

Neid Jesaja ennustusi tuleb lugeda Moosese 5. raamatu valguses, mis räägib Jumala paistmisest Paarani mäelt.

Kui Ismael elas Paarani kõnnumaal, kus tuli ilmale ka ta poeg Keedar, kes on araablaste esiisa, ning kui Keedari pojad pidid Jumalalt ilmutuse saama; kui Keedari hingekarjad pidid tulema jumalikule altarile Jumala koda austama, kus pimedus pidi mõne sajandi vältel maad katma ja seejärel pidi seesama maa saama Jumalalt valguse; ning kui Keedari hiilgus pidi tuhmuma ning tema lastest ammumeeste ning kangelaste arv vähenema aasta jooksul peale seda, kui Paarani püha mees (Ha3:3) pidi mõõkade ning vinnastatud ammude eest põgenema, siis seesama Paarani püha mees ei ole keegi muu kui Prohvet Muhammed (ﷺ).

Prohvet Muhammed (ﷺ) ongi läbi Paarani kõnnumaal elutsenud Keedari Ismaeli püha järeltulija. Muhammed (ﷺ) on ainus prohvet, läbi kelle araablased ilmutuse said ajal, mil pimedus oli katnud maa. Läbi tema paistisku Jumal Paaranis. Meka on ainus koht, kus Jumala koda austatakse ning kus Keedari hingekari (tema järeltulijad) tulevad alistunult jumalikule altarile. Tema oma rahvas kiusas Muhammedi (ﷺ) taga, nii et ta pidi Mekast lahkuma. Ta oli janune ning põgenes paljastatud mõõga ning vinnastatud ammu eest ning aasta peale ta põgenemist kohtus ta Keedari järeltulijatega Badris, mis sai mekalaste ning Prohveti (ﷺ) esimeseks lahinguväljaks. Peale seda Keedari laste ammuküttide arv vähenes ning Keedari hiilgus kadus. Kui need

ennustused ei käi Prohvet Muhammedi (ﷺ) kohta, siis ei ole need siiani täide läinud. Jesaja 60. peatükis juttu olnud Jumala koda ei ole midagi muud kui Jumala koda Mekas ja mitte kristlik kirik, nagu kristlastest kommentaatorid arvavad. Seitsmendas värsis märgitud Keedari hingekari ei ole iial kristlikku kirikusse tulnud ning on kõigutamatu fakt, et Keedari külade ning linnade elanikud on ainsad inimesed terves maailmas, keda kristlik kirik ei ole kunagi suutnud mitte mingil moel mõjutada.

Samuti on Moosese 5. raamatus (33:2) mainitud 10 000 pühakut äärmiselt olulised. Ta (Jumal) paistis Paaranist ning tuli 10 000 pühakuga. Lugesdes tervet Paarani kõnnumaa lugu, leiame ei midagi muud kui loo sellest, kuidas Prohvet (ﷺ) vallutas Meka. Ta tuli Mediinast koos 10 000 kaaslasega ning astus taas Jumala iidsesse kotta. Ta andis maailmale edasi selle tulise seaduse, mis kõik eelnevad seadused tuhaks põletas. Trööstija, Tõe Vaim, kellest Prohvet Jeesus rääkis, ei ole keegi muu kui Prohvet Muhammed (ﷺ). Selleks ei saa pidada Püha Vaimu, nagu kristliku kiriku teoloogid arvavad. Jeesus ütles: „*See tuleb teile heaks, et mina lähen ära. Sest kui ma ei läheks, ei tuleks Trööstija teie juure, aga kui ma ära lähen, siis ma saadan tema teie juurde.*” (Jh.16:7)

Need sõnad on selgeks tõestuseks selle kohta, et Trööstija pidi tulema pärast Jeesuse lahkumist ning ei olnud kohal, kui Jeesus need sõnad lausus. Kas peaksime arvama, et Jeesuse eluajal Püha Vaimu ei olnudki, kui tema tuleku tingimuseks oli Jeesuse lahkumine? Pealegi räägib Jeesus temast nagu inimesest ja mitte kui vaimust: „*... sest tema ei räägi iseenesest, vaid mida ta kuuleb, seda ta räägib ...*” (Jh.16:13) Kas peaksime siis arvama, et Jumal ja Püha Vaim on kaks täiesti erinevat olendit ning et Püha Vaim räägib iseenda eest ning ka seda, mida kuuleb Jumalalt? Jeesuse sõnad viitavad selgelt sõnumitoojale Jumalalt. Jeesus nimetab teda Tõe Vaimuks ning nii räägib Prohvet Muhammedist (ﷺ) ka Koraan:

« Ei, ta on tulnud tõega ning kinnitanud ka (eelnevaid) sõnumitoojaid. » (Koraan 37:37)⁵¹

Veel tõendeid Uuest Testamendist:

Uues Testamendis on mitmeid tekstilõike, mis viitavad selgelt Muhammedi (ﷺ) tulekule, edastades informatsiooni tema tegude ning ülesande kohta.

Juudid saatsid preestrid Ristija Johannese juurde, et teada saada, kes ta on. „Tema tunnistas ega salanud mitte, vaid tunnistas: ‘Mina ei ole Kristus (Messias).’ Ja nad küsisid temalt: ‘Kes siis? Oled sa Eelija?’ Tema ütles: ‘Ei ole.’ - ‘Oled sina see prohvet?’ Tema vastas: ‘Ei.’ ... Ja nad küsisid temalt ja ütlesid talle: ‘Miks sa siis ristid, kui sa ei ole Kristus (Messias) ega Eelija ega see prohvet?’” (Jh.1:20-25)

See prohvet, kellest siin juttu, ei ole Jeesus, see on Muhammed (ﷺ), sest Ristija Johannes jätkas terve Jeesuse järgneva elu jutlustamist, ristimist ning selle prohveti tuleku ettekuulutamist.

Prohvet Jeesus ennustas teise prohveti tulekut, kelle nimi saab olema „periqlytos” või „paraclete” või „paracalon” ning kes (st kelle õpetus) kestab igavesti. „Ja mina palun Isa, ja tema annab teile teise Trööstija (periqlytos), et see teie juure jääks igavesti.” (Jh.14:16)

„periqlytos” tähendab kreeka keeles „hiilgav”, „tunnustatud” või „kiiduväart” ja just seda tähendab ka arabiakeelne nimi „Ahmad”. Ka Koraan kinnitab, et prohvet Jeesus ennustas Ahmedi nimelise prohveti tulekut peale teda. Kõigeväelisem Jumal ütleb:

⁵¹ Dawud, Abdul-Ahad, „Muhammad in the Bible” („Muhammed Piiblis”)

« Ning kui Jeesus Maarja poeg ütles: ‘Oo, Iisraeli lapsed, tõesti, ma olen teile (saadetud) Jumala Sõnumitooja, kes kinnitab Toorat (mis on tulnud) enne mind ning annab edasi hea uudise Sõnumitoojast, kes tuleb pärast mind ning kelle nimi on Ahmad. » (Koraan 61:6)

Intellektuaalsed tõendid Muhammedi (ﷺ) prohvetlikkuse kohta

1. Prohvet (ﷺ) oli kirjaoskamatu. Ta ei osanud ei lugeda ega kirjutada ning elas inimeste seas, kes olid samuti kirjaoskamatud. Seetõttu ei saa keegi väita, nagu oleks Koraan olnud Muhammedi (ﷺ) poolt kirjutatud. Kõigeväelisem Jumal ütleb:

« Sa ei olnud enne seda lugenud ühtegi raamatut ega neist ühtegi oma parema käega kirjutanud; muidu oleks vale järgijad kindlasti kahelnud. » (Koraan 29:48)

2. Araablastele, kes olid tuntud oma kõneoskuse ning retoorika poolest, esitati väljakutse midagi Koraanile sarnast luua, kuid nad ei suutnud seda teha. Koraani ilu ning struktuuri ja tähenduse perfektsus hämmastas araablasi. Koraan jääb Muhammedi (ﷺ) igaveseks imeks. Jumala Sõnumitooja (ﷺ) ütles:

„Prohvetite imed on seotud nende ajaga. Minule antud imeks on Koraan, mis on igavene, seetõttu loodan, et mul saab olema kõige enam järgijaid.” (Bukhari #4598)

Tema rahvas oli tuntud oma kõneoskuse ning oivalise luule poolest, siiski ei olnud nad võimelised looma midagi Koraanile ligilähedastki. Jumal esitas neile väljakutse luua kasvõi midagi kõige väiksemale Koraani peatükile sarnast, kuid ka seda ei suudetud teha.

Jumal ütleb Koraanis:

« Ja kui te kahtlete selles, mis Me oleme saatnud oma sulasele (Muhammedile), siis tehke peatükk, mis oleks sellele sarnane, ja kutsuge appi oma tunnistajad (abilised) peale Jumala, kui olete õiglased. » (Koraan 2:23)

Jumal esitab tervele inimkonnale ning džinnidele (paralleelmaailma elanikele) väljakutse luua midagi Koraani sarnast. Ta ütleb Koraanis:

« **Ütle: ‘Kui inimkond ning džinnid tuleksid kokku, et midagi Koraani sarnast luua, ei suudaks nad midagi sellesarnast luua, kuigi ka aitaksid üksteist.’** » (Koraan 17:88)

3. Prohvet (ﷺ) jätkas jutlustamist ning inimeste islamisse kutsumist, kuigi tal tuli läbi elada palju raskusi ning ta oma rahvas seisis ta vastu ning septses ta tapmist. Kõige kiuste jätkas Prohvet (ﷺ) islami kuulutamist ning oli kannatlik. Kui ta oleks petis olnud, oleks ta oma elu pärast kartnud ning jutlustamise lõpetanud.

W. Montgomery Watt⁵² ütles:

„Tema valmisolek oma usu eest tagakiusamist kannatada, tema ja ta järgijate kõrge moraalsus ning tema eesmärgi suurus, kõik räägivad tema põhimõttelise aususe poolt. Eeldus, et Muhammed on petis, tekitaks probleemide lahendamise asemel neid juurde. Pealegi ei ole ühtki ajaloo suurfiguuri, kes oleks Läänes nii tänamatult alahinnatud kui Muhammed. Seega, kui soovime parandada minevikus tehtud viga ning Muhammedi paremini mõista, ei pea me mitte ainult tunnistama, et Muhammed oli oma eesmärgi saavutamisel aus ning üllas, vaid me ei tohi ka unustada, et veenvaid tõendeid tema vastu saada on raskem kui lihtsalt oletustega mängida.”

4. Inimene on oma loomult luksuse- ja iluarmastaja. Kõigeväelisem Jumal ütleb:

« **Ilustatud on meeste jaoks armastus ihaldatud asjade vastu, nagu naised ja lapsed, kogutud kulla- ja hõbedahunnikud, tugevad**

⁵² Islamiteaduste õpetlane, orientalist, üks islami ajaloo võtmefiguure Lääne ühiskonnas, surnud 2006.

hobused ja lehmakarjad ning vili. See on praeguse elu moon, kuid Jumala juures on suurepärase eluase. » (Koraan 3:14)

Inimene on juba kord oma loomult selline, et ta armastab selle maailma ilusaid asju koguda. Inimesed võivad erineda viisi poolest, kuidas nad nende asjadeni jõuavad – kes legaalseid kes illegaalseid teid mööda, kuid kõik nad jahivad rikkusi ning luksust. Quraiši rahvas üritas Prohvetit (ﷺ) veenda, et ta enam inimesi islamisse ei kutsuks, lubades temast teha Quraišide valitseja, anda talle naiseks kõige ilusamad naised ning teha temast rikkaim mees nende hulgas. Neile ahvatlevatele pakkumistele vastas ta järgmiselt:

„Jumala nimel, kui nad ka paneksid päikese mu paremasse kätte ning kuu mu vasemasse kätte, et ma sellest asjast loobuksin, siis ma ei jätaks seda, kuni Jumal on teinud selle (kõigile) selgeks või olen saanud surma, kutsudes inimesi sellesse.” (Ibn Hišam)

Kui Prohvet (ﷺ) oleks tõesti petis olnud, oleks ta selle pakkumise ilma igasuguse kõhkluseta vastu võtnud.

Thomas Carlyle ütles:

„Ütlete, et nad kutsusid teda prohvetiks? Miks? Ta seisis nendega silmitsi, ilma igasuguse müstilise aurata, parandades ise oma kuube ning kingi, nende keskel võideldes, nõu andes, käske jagades. Küllap nad nägid, milline mees ta oli, hoolimata sellest, kuidas teie teda kutsute. Ühelegi kroonitud imperaatorile ei ole nii allutud, nagu sellele mehele, kes kandis iseenda parandatud kuube. Leian, et selleks 23-aastaseks raskeks katsumuseks pidi ta olema tõeline kangelane.⁵³”

5. On kõigile teada fakt, et kuningriigi alamad ning vara alluvad otseselt kuninga tahtele ning on mõeldud tema teenimiseks.

⁵³ „Heroes, Hero-Worship and the Heroic in History” („Kangelased, kangelaste kummardamine ja kangelaslikkus ajalooos”)

Muhammed (ﷺ) aga teadis, et sinne elu on vaid läbikäiguks, mis viib Teispoonsusesse. Ibrahim ibn Alqama ütles, et Abdullah ütles:

„Prohvet (ﷺ) nõjatus roomatile, mis jättis ta küljele jäljed. Ma ütlesin talle: ‘Oo Jumala Sõnumitooja, minu ema ning isa saagu sinu eest ohverdatud. Luba meil panna sinu asemele aluspanu, et su küljele sellest jälge ei jääks.’ Prohvet (ﷺ) vastas: ‘Minu eeskujuks siinses elus on ratsanik, kes puhkab puu varjus ja jätkab seejärel oma teekonda.’” (Ibn Maža #4109)

An-Nu'man ibn Bašīr ütles:

„Nägin teie Prohvetit (ﷺ), kui ta ei suutnud oma kõhu täiteks leida isegi halvakvaliteedilisi datleid.” (Muslim #2977)

Abu Huraira ütles:

„Kuni surmani ei saanud Jumala Sõnumitooja (ﷺ) oma kõhtu kolm päeva järjest täis.” (Bukhari #5059)

See näitab, et oma isetuses, isegi kui kogu Araabia poolsaar oli tema kontrolli all ning ta oli inimestele niivõrd suureks headuse allikaks, ei leidnud Prohvet (ﷺ) vahel oma nälja kustutamiseks piisavalt toitu. Prohveti (ﷺ) abikaasa Aiša ütles, et Prohvet (ﷺ) ostis kord ühelt juudilt toitu, lubades talle hiljem maksta ning andes talle tagatiseks oma soomusvesti. (Bukhari #2088)

See ei tähenda, et ta ei oleks võinud saada, mida iganes soovis, kuna tema jalge ette mošeesse toodi suuri rikkusi, kuid ta ei liikunud paigast enne, kui oli kõik selle vaestele ning abivajajatele välja jaganud. Osad tema kaaslastest olid väga rikkad ning nad oleksid kiirustanud teda teenima ning oleksid olnud nõus loobuma oma kõige väärtuslikumast varast, kui Prohvet (ﷺ) oleks seda vaid kasutanud Jumala nimel ning islami heaks. Ta ütles lahti selle maailma rikkustest, kuna ta tundis selle maailma reaalsust. Ta ütles: **„Selle maailma ning teispoonsuse**

võrdluseks võib tuua inimese, kes pistab sõrme ookeani; eks ta vaadaku, kui palju sellest temani jõuab.” (Muslim #2858)

Benjamin Bosworth Smith⁵⁴ ütles:

„Kui keegi mees on iial läbi jumaliku õiguse valitsenud, siis oli see Muhammed, kuna tal oli kõik võim ilma selle aluseta. Ta ei hoolinud võimu tseremoniaalsest poolest. Tema avalik elu oli sama lihtne kui ta eraelugi.”⁵⁵

6. Kui juhtus midagi, mille kohta Jumala Sõnumitoojal (ﷺ) oli täpsustust vaja, siis ei võtnud ta enne midagi ette, kui oli selle kohta ilmutuse saanud. Vahepeal (st juhtumi ning ilmutuse vahel) oli ta oma passiivsusest äärmiselt häiritud. Üks sellistest juhtumitest on *Ifki* juhtum, kus Prohveti (ﷺ) naist Aišat, Jumal olgu temaga rahul, süüdistati truudusetuses. Prohvet (ﷺ) ei saanud antud olukorra kohta ilmutust terve kuu jooksul. Kogu selle aja vältel rääkisid tema vaenlased temast halvasti, kuni ilmutus Aiša süütuks tunnistas. Kui Prohvet (ﷺ) oleks petis olnud, oleks ta kahtlemata selle juhtumi vahetult peale selle asetleidmist mõne valeilmutuse abil lahendanud. Jumal ütleb:

« **Ka ei räägi ta omast tahtest.** » (Koraan 53:3)

7. Prohvet (ﷺ) ei käskinud inimestel ennast kummardada. Lausa vastupidi – Prohvetile (ﷺ) ei meeldinud, kui mõni isik tema vastu erilist austust avaldas. Anas ütles:

„**Kaaslased ei armastanud kedagi nii nagu Prohvetit (ﷺ).** Kui nad teda nägid, ei tõusnud nad tema auks püsti, kuna nad teadsid, et ta ei salli seda.” (Tirmidhi #2754)

⁵⁴ Esimene Kentucky (USA) Episkopaalse Protestantliku kiriku piiskop; surnud 1884.

⁵⁵ „Muhammed and Muhammedanism” („Muhammed ja muhammedanism”)

Ning Prohvet (ﷺ) ütles:

„Ärge kummardage mind nagu kristlased kummardavad Jeesust Maarja poega. Ma olen vaid sulane, seega öelge: ‘Abdullah (Jumala sulane/ori) ja Tema Sõnumitooja.’” (Bukhari #3445)

Nagu ütles **Washington Irving:**

„Tema militaarsed võidud ei toonud endaga kaasa mingit uhkust ega mõttetut hiilgust, nagu oleks kindlasti juhtunud, kui ta oleks seda kõike teinud vaid isekatel eesmärkidel. Oma võimu kõrgajal säilitas ta samasuguse lihtsuse nii oma käitumises kui välimuses, nagu ka ta elu raskematel perioodidel. Ta oli kaugel eneseülistusest – talle ei meeldinud, kui keegi sisenedes talle kuidagi eriliselt austust avaldas.”

8. Mõned Koraani värsid süüdistavad ning manitsevad Prohvetit (ﷺ) millegi sellise tõttu, mis oli juhtunud, ning kõigest hoolimata kuulutas ta ka neid ilmunud värse. Näiteks võib tuua:

a) Jumal ütleb Koraanis:

« Oo Prohvet, miks keelad (endale) seda, mille Jumal on sulle teinud lubatuks, soovides meelt mööda olla oma naistele? Ja Jumal on Andestav, Halastav. » (Koraan 66:1)

Prohvet (ﷺ) hoidus mee söömisest, kuna mõned tema naised olid selle vastu protesteerinud. Jumal manitses otsekohe Prohvetit (ﷺ), et ta ei tohi endale keelata midagi, mille Jumal oli teinud talle seaduslikuks.⁵⁶

⁵⁶ Kui Prohvet (ﷺ) endale midagi keelab, hoolimata sellest, et see on tegelikult lubatud, siis teeb kogu tema kogukond samuti ning lõppkokkuvõttes võivad kõik moslemid ilma jääda millestki, mis on väga kasulik.

b) Kõigeväelisem Jumal ütleb:

« Jumal andestagu sulle (Muhammed). Miks lubasid neil lahkuda (oleksid pidanud oma käsus neile kindlaks jääma) kuni tõesed oleks sulle paistnud selges valguses ning sa oleks tundnud valetajaid. » (Koraan 9:43)

Jumal kritiseeris Prohvetit (ﷺ), kuna too võttis vastu vabandused silmakirjalikelt, kes jäid Tabūki lahingus teistest maha, ilma et oleks nende vabanduste tõesuses kindel olnud.

c) Kõigeväelisem Jumal ütleb:

« Prohvetile ei ole sobilik omada sõjavange (ning neid lunaraha vastu vabastada), kuni ta ei ole sellel maal (oma vaenlaste hulgas) korraldanud suurt veresauna. Sa tahad selle maailma head, kuid Jumal soovib sulle Teispoonsust. Ning Jumal on Kõikvõimas, Kõige Targem. » (Koraan 8:67)

See värss on detailselt lahti seletatud Prohveti (ﷺ) jutustuses, kus Jumal heidab Prohvetile (ﷺ) ette liigset halastust ning leebust vaenlaste suhtes, kes on oma kurjade kavatsuste ning tegude eest ära teeninud kõige karmima võimaliku kohtlemise.

d) Kõigeväeline Jumal ütleb:

« Mitte sulle (Muhammed, vaid Jumalale) kuulub otsuse tegemine. Ta kas pöördub nende poole halastuses, et neile (andestada) või karistab neid. Tõesti, nad on pahategijad. » (Koraan 3:128)

e) Kõigeväeline Jumal ütleb:

« Ta (Muhammed) kortsutas kulmu ning pööras selja, kuna tema juurde tuli pime mees. Ja kuidas võid sa teada, äkki saab ta pattudest puhtaks? Või saab ta manitsuse ning see manitsus toob talle kasu? » (Koraan 80:1-4)

Pime Abdullah ibn Umm Maktūm tuli Prohveti (ﷺ) juurde, kui viimane oli Quraiši juhtidele jutlust pidamas. Pimeda segamise peale kortsutas Prohvet (ﷺ) kulmu ning pööras talle selja. See oligi põhjuseks, miks Jumal teda hoiatas.

Kui Prohvet (ﷺ) oleks petis olnud, ei leiaks me Koraanist neid värssse.

Muhammad Marmaduke Pickthall⁵⁷ on selle juhtumi edasi andnud järgmiselt:

„Ühel päeval, kui Prohvet rääkis ühe suure Quraiši hõimu juhiga, lootes teda islami õigsuses veenda, tuli tema juurde üks pime mees ning esitas talle usu kohta küsimuse. Vahelesegamisest häiritud, kortsutas Prohvet kulmu ning pööras pimedale mehele selja. Selles Suuras (Koraani peatükis) on Prohvetile meenutatud, et inimese tähtsust ei tohi määrata tema väljanägemise või positsiooni järgi ühiskonnas.”⁵⁸

9. Ühe kindla tõendi Muhammedi (ﷺ) prohvetlikkuse kohta võib leida Koraani 111. peatükist (nimega *Al-Masad*). Kõigeväeline Jumal mõistis Abu Lahabi (Prohveti onu) Põrgupiinadesse. Antud peatükk ilmutati Prohvetile (ﷺ) tema *da'wa* (islamisse kutsumise) algusajal. Kui Prohvet (ﷺ) oleks petis olnud, ei oleks ta julgenud sellise väitega lagedale tulla, kuna ta onu oleks võinud hiljem islami vastu võtta ja seega igavesest Põrgust pääseda.

Dr Gary Miller⁵⁹ on selle juhtumi kohta öelnud:

„ ... Prohvetil (ﷺ) oli Abu Lahabi nimeline onu. See mees vihkas islamit nii, et käis pidevalt Prohveti (ﷺ) kannul, et teda häbistada.

⁵⁷ Esimese eurooplase poolt tõlgitud ning tuntuks saanud Koraani tähenduse tõlke autor.

⁵⁸ „The Glorious Qur'an” („Hiilgav Koraan”), lk 685.

⁵⁹ Kanada kristlasest teoloog ja matemaatik, kes hakkas 1978. aastal moslemiks.

Kui Abu Lahab nägi, et Prohvet (ﷺ) rääkis kellegi võõraga, siis ootas ta, kuni Prohvet (ﷺ) oli lahkunud ning läks seejärel võõra juurde ja küsis: ‘Mis ta sulle ütles? Kas ta ütles ‘must’? Tegelikult on see valge! Kas ta ütles ‘hommik’? Tegelikult on see öö!’ Ta kinnitas alati täpset vastupidist sellele, mida Muhammed (ﷺ) oli öelnud. Kuid umbes kümme aastat enne Abu Lahabi surma ilmus üks pisike Koraani peatükk tema kohta. See väitis selgelt, et ta läheb Tule roaks (Põrgusse). Teisisõnu, see ilmutus kinnitas, et temast ei saa iial moslemit ning seega on ta igaveseks hukka mõistetud. Kümme aastat oli Abu Lahabil kuldne võimalus oma plaani teostamiseks. Tal oleks piisanud öelda: ‘Kuulsin, et Muhammedile on ilmutatud, et ma ei muutu iial, et minust ei saa iial moslemit ning ma läheb Põrgusse. Aga ma tahan nüüd moslemiks hakata. Kuidas see teile meeldib? Mida te nüüd oma jumalikust ilmutusest arvate?’ Kuid ta ei teinud seda, kuigi see oleks olnud igati kooskõlas tema tavapärase käitumisega – ta tegi kõik, et vaid islamile vastupidist tõestada. Põhimõtteliselt oleks Muhammed (ﷺ) nagu öelnud: ‘Sa vihkad mind ning tahad mulle otsa peale teha? Ütle vaid need sõnad ning ma olen kadunud! Ütle!’ Kuid Abu Lahab ei teinud seda. Kümne aasta jooksul ei teinud ta seda ning kogu selle aja jooksul ei võtnud ta islamit vastu ega muutunud isegi mitte kraadi võrra islami suhtes leebemaks. Kuidas oleks Muhammed (ﷺ) võinud teada, et Abu Lahab Koraani sõnad täide viib, kui ta ei oleks tõesti Jumala Sõnumitooja olnud? Kuidas oleks ta saanud nii kindel olla, et Abu Lahab kümne aasta jooksul oma meelt ei muuda, samas kui väga paljud teised seda tegid? Ainus vastus sellele oleks, et ta oli tõesti Jumala Sõnumitooja. Selleks, et millegi nii põhjapanevaga riskida peab olema täiesti kindel, et tegemist on Jumala ilmutusega.”⁶⁰

10. Ühes Koraani värssidest on Prohvetit (ﷺ) Muhammedi asemel Ahmediks kutsutud. Kõigeväeline Jumal ütleb:

⁶⁰ „The Amazing Qur’an” („Imeline Koraan”)

« Ning kui Jeesus Maarja poeg ütles: ‘Oo, Iisraeli lapsed, tõesti, ma olen teile (saadetud) Jumala Sõnumitooja, kes kinnitab Toorat (mis on tulnud) enne mind ning annab edasi hea uudise Sõnumitoojast, kes tuleb peale mind ning kelle nimi on Ahmad.’ Kuid kui ta tuli nende juurde selgete märkidega, ütlesid nad: ‘See on kindlasti nõidus!’ » (Koraan 61:6)

Kui Muhammed (ﷺ) oleks petis olnud, ei oleks Ahmedi nime Koraanis mainitud, kuna ta rahvas tundis teda Muhammedi nime järgi paremini. See kinnitab ka tema kohta ilmunud ennustusi Uues Testamendis.

11. Islami usk eksisteerib ka tänapäeval ning on levinud üle kogu maailma. Tuhanded inimesed hakkavad moslemiteks ning eelistavad seda usku kõigile teistele uskudele, hoolimata sellest, et islami levitamiseks ei kulutata hiiglasuuri summasid ning islami vaenlased annavad endast kõik, et selle levikut peatada. Kõigeväelisem Jumal ütleb:

« Tõepoolest, Meie saatsime Meenutaja (Koraani) ja Me kindlasti kaitseme seda (rikkumise eest). » (Koraan 15:9)

Thomas Carlyle ütles:

„Petis pani aluse suurele religioonile? Kuidas küll? Petis ei saa ka maja ehitatud. Keegi, kes ei tea, kuidas valmistada lubjamorti, põletada savi või teha mida iganes, mis antud töös vaja on, see ehitab prügihunniku ja mitte maja. See ei seisaks püsti kaksteist sajandit ning ei suudaks mahutada 180 miljonit inimest; see kukuks kohe kokku. Inimene peab end allutama Looja seadustele, olema pidevas ühenduses Loojaga või Looja maksab talle kätte. Suured valitsejad võivad küll pettusega üheks päevaks tippu jõuda, kuid selline pettus on nagu võltsitud rahatäht: nad annavad selle oma väärtusetu käega välja, kuid teised, mitte nemad ise, peavad selle eest hiljem tasuma. Ja siis toimuvad sündmused nagu Prantsuse revolutsioon, kus kindlal

häälel hüütakse, et võltsitud rahatäht jääb vaid võltsitud rahatäheks. Kuid taolise suurmehe nagu tema puhul sõandan ma kinnitada, et ei ole võimalik, et ta oleks olnud midagi vähemat kui õige. Mulle tundub, et õigusi oli tema ning kõige temas oleva alustalaks.”⁶¹

Jumal on lubanud Koraani säilitada ja nii ongi see puutumatusena säilinud läbi sajandite, nii üleskirjutatuna kui ka moslemite mälus. Koraani pähe õppimine, ettelugemine ning õpetamine on moslemite elus väga oluline. Prohvet (ﷺ) ütles:

„Parimad teie hulgast on need, kes Koraani õpivad ning õpetavad.” (Bukhari #4639)

Läbi aegade on paljud püüdnud Koraanist värsse välja jätta või neid juurde panna, kuid kellelgi ei ole see kunagi õnnestunud, kuna paljud moslemid, kes Koraani peast tunnevad, avastavad sellised muutused kohe.

Jumala Sõnumitooja (ﷺ) Sunna, mille säilitamiseks paljud jumalakartlikud mehed on vaeva näinud, on islami teiseks seadusandlikuks allikaks. Need mehed on terve oma elu Prohveti (ﷺ) jutustuste kogumisele ning autentsete nõrkadest eristamisele pühendanud. Kes iganes võtab vaevaks hadithiteaduse raamatuid lugeda, võib ise veenduda, et hadithid, mis on autentseteks kuulutatud, paljude tõendite valguses seda ongi.

Michael Hart⁶² ütles:

„Muhammed pani aluse maailma ühele suurimale religioonile⁶³ ning kuulutas seda. Temast sai äärmiselt edukas poliitiline juht.

⁶¹ „Heroes, Hero-Worship and the Heroic in History” („Kangelased, kangelaste kummardamine ja kangelaslikkus ajaloos”)

⁶² USA endine Nasa astrofüüsik, kellest sai kirjanik, ajaloolane ning aktivist; sündinud 1932.

⁶³ Meie usume, et islam on saadetud Jumala poolt ning Muhammed (ﷺ) vaid andis edasi seda, mis Jumal talle ilmutas ning püha ülesandena usaldas.

Tänapäeval, 13 sajandit pärast tema surma, on tema mõju ikka veel võimas ning valdav.”⁶⁴

12. Tema põhimõtete tõepärasus, õigsus ning sobivus igasse aega ja kohta. Islami rakendamise tulemused on selged ning hästi teada. See on samuti tunnistajaks fakti poolt, et islam on ilmutus Jumalalt. Miks ei võiks olla võimalik, et Muhammed (ﷺ) oli prohvet, kui enne teda oli saadetud juba nii palju prohveteid ning sõnumitoojaid? Kui miski ei käi Muhammedi (ﷺ) prohvetiks olemise vastu, siis miks inimesed eitavad tema prohvetlikkust, samal ajal nii paljusid teisi prohveteid tunnistades?

13. Tavaline inimene ei suudaks välja mõelda islami seadustele sarnaseid seadusi, mis hõlmavad nii Jumala teenimist, äri- ja ühiskondlikke tehinguid, abielu ja lahutust, käitumist avalikkuses ja koduses miljöös, poliitikat jne. Kuidas suudaks harimatu mees välja mõelda kõik sellised seadused, millele hiljem kahekümne aasta jooksul terve suur tsivilisatsioon üles ehitati? Seegi on selgeks tõendis Muhammedi (ﷺ) prohvetlikkusest.

14. Prohvet (ﷺ) hakkas inimesi islamisse kutsuma alles siis, kui oli juba 40-aastane. Tema noorus oli juba möödunud ning tavaliselt tahetakse sellises eas rohkem puhata ning vaba aega meeldivalt veeta. Kuid Muhammedist (ﷺ) sai prohvet just selles vanuses ning ta pidi islami nimel kogu oma ülejäänud elu kõvasti vaeva nägema.

Thomas Carlyle ütles:

„Fakt, et ta elas täiesti tavalist, vaikset, igapäevast elu kuni oma noorusaja lõpuni, käib igati petise-teooria vastu. Ta oli üle neljakümne,

⁶⁴ „The 100: A Ranking of the Most Influential Persons in History” („100: ajaloo mõjukaimate persoonide järjestus”)

kui hakkas teavasest misjonist rääkima. Kogu tema erandlikkus, olgu siis tõene või oletatav, pärineb ajast, mil ta oli juba üle neljakümne aasta vana; ajast, mil ta abikaasa Khadiža oli juba surnud. Sinnani oli kogu tema 'ambitsiooniks' olnud elada ausat elu, kogu tema 'kuulsuseks' naabrite hea arvamus temast. Ta alustas oma 'ambitsiooni kariääri' alles siis, kui oli juba vanaks jäänud, tema nooruskuumus järele andnud ning rahu oli ainus, mida ta sellelt maailmalt veel igatses. Hüljates kogu oma iseloomu ning elukogemuse, sai temast tühipaljas šarlatan, kes soovis saada seda, mida ta enam nautida ei võinud? Mis puutub isiklikult minusse, siis ma ei usuks seda iial."⁶⁵

⁶⁵ „Heroes, Hero-Worship and the Heroic in History” („Kangelased, kangelaste kummardamine ja kangelaslikkus ajaloos”)

Lõppsõna

Lõpetaksime selle uurimuse Alphonse de La Martine'i⁶⁶ sõnadega raamatust „Türgi ajalugu”⁶⁷:

„Iial pole keegi, olgu siis vabatahtlikult või mitte, endale seadnud hiilgavamat, lausa üliinimlikku eesmärki – hajutada kõik ebausik inimese ning tema Looja vahelt, viia inimene Jumalani ning Jumal inimeseni, taastada materiaalses ning moonutatud iidolikummardamise kaoses ratsionaalne ning püha idee ühest ainsast Jumalast. Iial ei ole keegi ette võtnud tööd, mis oleks inimese väheste võimete juures niivõrd teostamatu: tal (st Muhammedil) ei olnud selle suure plaani mõtestamiseks ega teostamiseks muud abivahendit kui ta ise ning käputäis kõrbenurgas elutsevaid mehi.

Ja viimaks, iial pole keegi maailmas vallandanud niivõrd suurt ning kestvat revolutsiooni: vähem kui kahe sajandi jooksul pärast islami ilmumist valitses islam nii südameid kui maid üle terve Araabia poolsaare, Pärsias, Kesk-Aasias, Lääne-Indias, Süürias, Egiptuses, Abessiinias, kogu tol ajal tuntud Põhja-Aafrikas, paljudel Vahemere saartel, Hispaanias ning osas Galliast.

Kui inimteeniuse kolmeks mõõdupuuks oleks eesmärgi suurus, võimaluste vähesus ning hämmastavad tulemused, kes julgeks ükskõik millist ajaloo suurmeest siis võrrelda Muhammediga? Kuulsaimad mehed löid vaid relvi, seadusi ning impeeriume. Kui üldse midagi, siis rajasid nad materiaalset võimu, mis tihti juba nende endi silme all kokku varises.

⁶⁶ Luuletaja, provintsiavalitsuse liige, ühekordne presidendikandidaat.

⁶⁷ „Histoire de la Turquie”

See mees ei pannud liikuma mitte ainult vägesid, seadusi, impeeriume, rahvaid ning dünastiaid, vaid miljoneid inimesi ühes kolmandikus tol ajal asustatud maailmast. Veelgi enam, ta liigutas ka altareid, jumalusi, religioone, ideid, uske ning hingi. Ühe Raamatu baasil, mille iga täht on saanud seaduseks, lõi ta vaimse rahvuse, mis sulatab kokku inimesi igast keelest ning rassist.

Temast on jäänud sellele moslemi rahvale kustumatu eeskuju, valejumaluste vihkamine ning armastus Ühe ja Ainsa Jumala vastu. Just see hüvitav vastupanu Taeva ilmalikustamisele moodustas suure osa Muhammedi järgijate voorusest – ühe kolmandiku maailma sellele dogmale allutamine oli tema ime, või õigemini mitte inimese vaid mõistuse ime. Ainujumala idee, tuntud muinasjutuliste panteonide kurnatuse keskel, oli juba iseenesest nii suur ime, et selle tema huultelt kostumise peale varisesid kokku kõik vanad iidolite templid ning üks kolmandik asustatud maailmast võttis tuld.

Tema elu, tema mõtisklused, tema kangelaslik vastuhakk oma rahva ebausule, tema vaprus iidolikummardajatele väljakutse esitamisel, tema vankumatus viieteistkümne Mekas kannatatud aasta jooksul, tema avalikult põlastatu rolli vastuvõtmine ning peaaegu oma kaasmaalaste ohvriks langemine, kõik see, nagu ka tema põgenemine, tema lõputu jutlustamine, tema võitlus enamuse vastu, tema usk oma järgijatesse, tema üliinimlik kindlustunne hädas, tema alandlikkus võidu puhul, tema püüdlused, mis olid üdini vaid ühele eesmärgile pühendatud ja kindlasti mitte impeeriumi loomisele suunatud, tema lõputud palved, tema müstilised kõnelused Jumalaga, tema surm ning tema triumf peale surma – kõik see viitab mitte pettusele vaid kindlale veendumusele, mis andis talle jõu oma õpetuse kehtestamiseks.

See õpetus oli kahekihiline ning kuulutas üheaegselt nii Jumala ainsust kui Tema immateriaalsust; esimene neist seletamaks, mis Jumal on ning teine, mis Jumal ei ole; üks kukutamaks kõiki ebajumalaid mõõga jõul, teine alustamaks ideed sõnade jõul.

Filosoof, oraator, apostel, seaduseandja, ideede vallutaja, ratsionaalse usu taastaja, kahekümne maise ning ühe vaimse impeeriumi rajaja – see ongi Muhammed. Mis puutub aga kõikidesse normidesse, mille järgi inimsuurust mõõta võiks, siis võime küsida, kas on suuremat meest kui tema?”

**Kõik ülistus kuulub Jumalale, Maailmade Isandale.
Jumal õnnistagu meie Prohvetit ja tema perekonda
ning hoidku teda kõige kurja eest.**

Eestikeelse informatsiooni saamiseks islami kohta külastage
järgnevaid veebilehekülgi:

**www.islam.pri.ee
www.islam-guide.com/ee
www.islam-explains-life.com**

Kui teil on küsimusi, võite nende esitamiseks kasutada
meiliaadressi:

info@islam.pri.ee

Kui soovite vestelda Eesti moslemitega või esitada küsimusi
suuremale ringile, võite teha seda foorumil:

www.islam.pri.ee/foorum

Tallinna mošee kontakt:

J.Poska 45-15 (Kadrioru pargi vastas)
Koguduse juht: mufti Ildar Muhhamedšin
Telefon: 55 94 76 89
Meiliaadress: imam@islam.pri.ee

Kui soovite veelgi rohkem informatsiooni, võite külastada järgnevaid inglisekeelsed veebilehekülgi:

www.islamland.org
www.islamreligion.com
www.islam-guide.com
www.missionislam.com
www.sultan.org
www.islamtoday.com